

ONZE VOGELS

29e JAARGANG NO. 9, SEPTEMBER 1968

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

De

Ussel

Help Uw vogels

SNEL door
de RUI
met

Sluvit

P1

 Sluvit
P2 verhoogt het weerstandsvermogen

 Sluvit
P3 tegen verenpikken

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

Ussel

De

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach, voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
f. 26.-
franko.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

*met honing en levertraan!
levens vitamineaand*

VOGELLIEFHEBBERS lezen maandelijks **De Vogelwereld**

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exöten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 9,- per jaargang, te storten op postgiro 115634 t.n.v. de Vogelwereld, Garonstraat 70, Hoboken.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc. Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes - Alles gepuntlast 100% service

"VERAKA"

Marktstraat 17, Telefoon 01690-448
Terheyden N.Br.

5e GOUDEN NATIONALE TENTOONSTELLING

Van kleurkanaries, tropische vogels, bastaarden en parkieten in Amicitia, Den Haag, van 6 t/m 10 november 1968.

Daar de organiserende vereniging: Den Haag II „De Kleurkanarie“ dit jaar haar 30-jarig jubileum viert, zullen naast de gebruikelijke gouden, zilveren en bronzen medailles enkele jubileumprijzen, bestaande uit o.m. kostbare elektr. huishoudelijke apparaten, gewonnen kunnen worden.

Inschrijfformulieren en vraagprogramma's verkrijgbaar bij de T.T.-comm.:

de heer A. Hazelaar, voorzitter,
Corn. Houtmanstraat 105, tel. 070 - 83 34 60.

de heer R. H. Heisterborg, secretaris,
Valkenboskade 639, tel.: 070 - 65 00 51.

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331^A Schiedam, Telefoon (010) - - - - -

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Barkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Erichede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1284.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Weesels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.30-12.30 uur en 13.30-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 10,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 7,50 per jaar
Buitenland f 9,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor alle advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Advertentiekopie en betaling dient uiterlijk de 1e van de maand van verschijning in het bezit te zijn van het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces: Voor leden van de N.B.v.V. en abonnees op „Onze Vogels”, voor advertenties van zuiver particuliere aard als aankoop en verkoop van vogels, kooien, vogelboeken etc. f 2,00 per regel of f 2,50 per advertentie van maximaal 5 regels, mits de tekst duidelijk leesbaar is geschreven of geplakt op een ten name van betrokkene gestelde omslag met de opdruk. Goed voor een kleine advertentie ad f 2,50.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

388

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

29e jaargang, no. 9, september 1968
oplage 42.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

Het volgend nummer wordt ter post bezorgd op 30 september 1968

INHOUDSOPGAVE

	pag.
Mexicaanse nonpareilvink	389
Vogelleven in de zomerduinen	391
Engelse postuurkanaries, de yorkshire	392
Nogmaals moedermelk	394
De Gouldamadine, samenstelling en vererving van de kleur	396
De geelkopmaskerspreeuw	397
De harzerzangkanarie, het klankbeeld	399
Lazulivink	400
Nuttige wenken bij de kanarie-kweek	402
Blauwfazantjes	404
De zwaluwparkiet	405
De rode kardinaal	406
De abessijnse astrilde	408
Onkruidzaden, varkensgras	409
Tentoonstellingen	410
De blauwstaart spotvogel	412
Turquoise parkiet	413
Een ogenblikje	416
Vraagprogramma voor de bonds-kampioen- en de districts-wedstrijden	418

Voorpagina: Rode Kardinaal, zie artikel op pag. 406.

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 280640*.

Wessel

De

MEXICAANSE NONPAREIL- VINK

Passerina c.ciris

Van de Amerikaanse z.g. Kleurvinken werd van oudsher de Mexicaanse Nonpareil het veelvuldigst ingevoerd. Hij is stellig de kleurigste van de vijf soorten die min of meer regelmatig worden ingevoerd en de naam „nonpareil” die „onvergelijkelijk” betekent geeft dit dan ook aan. De Duitse naam „Papstfink” en de Franse „Pape de Louisiane” zijn ontstaan door de bonte kleurigheid van het pauselijke gewaad, terwijl de Engelse naam „Painted Bunting” zo veel wil zeggen als „geschilderde vink”.

Het eigenlijke woongebied van deze vogel is het zuidelijk gedeelte van de U.S.A.; de broedgebieden bevinden zich in Noord-Carolina, Noord-Mississippi, Zuid-Kansas, Noord-Florida, Zuid-Louisiana en Zuidoost-Mexico, maar ook op Cuba, de Bahama-eilanden en nabij gelegen eilanden komen

ze het gehele jaar voor. De vogels van het vaste land overwinteren doorgaans in centraal Mexico, vanwaar de importen tegenwoordig afkomstig zijn, sinds er in de U.S.A. een strikt uitvoerverbod geldt voor inheemse vogels.

Alleen de mannetjes doen hun naam eer aan; in hun prachtkleed, dat ze meestal pas in het tweede of zelfs derde levensjaar krijgen, zijn kop en hals purperblauw, bovenrug en schouders mosgroen, onderdelen roodoranje met een blauwe was langs de lichaamszijden. De teugels zijn zwart, de oogleden rood. De staart is zwartachtig met roodachtige veerzomen; de snavel is grijs, het oog bruin en de poten zijn donkergrijs. Het vrouwtje is groen met een gouden was op de bovendelen, wat meer geelachtig op de onderdelen, haar kopzijden zijn roodachtig bewaasd en de oogleden zijn grijsach-

tig. Daar veelal jonge vogels worden ingevoerd zal het veelvuldig voorkomen dat deze zich later als mannetjes ontpoppen.

De lengte van de vogels bedraagt ca. 13 cm. De acclimatisatie vormt nogal eens een probleem, omdat de vogels duidelijk uit een subtropisch klimaat stammen en dus omringd moeten worden met een vrij constante warmte van ca. 22°C.

Wil men deze vogels in goede conditie houden, dan moet men ze ook een zeer uitgebreid menu voorzetten, want hoewel ze geruime tijd in leven kunnen blijven op een eenzijdig zaadmenu bestaande uit allerlei gierstsoorten, witzaad, negerzaad, raapzaad, en hennep, behoren universeelvoer, in water geweekt en daarna uitgedrukt oud wittebrood, miereneieren in verse of geweekte toestand, kleine meelwormen en allerlei zachte en zoete vruchten, zoals sinaasappel, peer, appel, banaan en druiven regelmatig ter afwisseling te worden gegeven. Helaas is men er ook dan nog niet zeker van dat de diep roodoranje kleur van het mannetje zich zal handhaven. Veel zon en een verblijf in een rijkelijk beplante en dus door veel insecten bezochte volière zullen stellig een gunstige invloed hierop hebben.

Na een winterverblijf in Mexico keren de mannetjes eerder dan de vrouwtjes in hun broedgebied terug; ze trekken 's nachts en laten dan ook vaak hun vrij monotone, maar krachtige zang horen. Als na enige dagen de vrouwtjes komen vormen zich paartjes, die ieder een eigen broedterritorium zoeken. Veelal worden bosranden en met struiken beplante tuinen hiervoor gekozen. De vrouwtjes beginnen spoedig met de nestbouw. In een dichte struik, ongeveer 1,50 m. boven de grond wordt een komvormig nest gemaakt van grashalmen, bladeren, schorsdeeltjes en plantenstengels; van binnen wordt het met vezels, dierhaar en andere zachte stoffen bekleed. Er worden 3-4 eitjes blauwachtig witte eitjes gelegd, die overdekt zijn met een roodbruine tekening.

De broedtijd bedraagt 13 dagen; het popje broedt alleen. Het mannetje helpt haar echter bij het grootbrengen der jongen, die al na 11 dagen het nest verlaten.

Hoewel deze vogels paarsgewijs goed samen gehouden kunnen worden met andere kleurvinken, kanaries, gorzen en zelfs kleine prachtvinken, verdragen ze in de broedtijd deze volière-moedebouwers niet. Om ze dus tot broeden te krijgen moet men het paartje de vrije beschikking geven over een kleine, goed beplante en zo mogelijk geheel overdekte volière. In tal van vogeltijdschriften zijn broedresultaten vermeld, maar ze behoren deson-

danks tot de hoge uitzonderingen en een poging verdient dan ook al de hoogste waardering. De jongen worden vrijwel alleen met levende insecten grootgebracht en men zal dus verse miereneieren en kleine meelwormen bij de hand moeten hebben. De vogels worden nooit bijzonder tam, maar houden zich het liefst tussen het gebladerte op. Zijn ze eenmaal aan het klimaat gewend dan kunnen ze ook gedurende de wintermaanden overdag toegang krijgen tot de buitenvolière, maar het nachtverblijf dient verwarmd te zijn.

Annie P. Gray vermeldt in haar boek „Bird Hybrids” verschillende geslaagde kruisingen tussen een man Mex. Nonpareil en popjes van de Kanarie, maar er bestaat geen zekerheid over of de jongen ook in leven zijn gebleven. Deze kruisingsberichten dateren al van 1902, 1910 en 1911. Recente kruisingsresultaten met de Kanarie ben ik niet tegengekomen. Positiever zijn de berichten over kruisingen tussen de Mexicaanse Nonpareil en de Indigovink, *Passerina cyanea*. Deze kruisingen kwamen zowel tot stand met eerstgenoemde als met de laatstgenoemde als pater familias. Een bastaard uit het jaar 1915 was in 1929 nog in prima conditie. Bastarden werden ook onderling gekruist, maar de jongen stierven korte tijd na het uitkomen.

Staat de verwantschap tussen de Indigovink en de Mexicaanse Nonpareil als een paal boven water vast en maken beide vogels zelfs deel uit van hetzelfde geslacht, dit is stellig niet het geval tussen de leden van het geslacht „*Passerina*” en die van het geslacht „*Serinus*”. De vermelde kruisingsresultaten zijn erg vaag en onzeker en zullen wel toevalsprodukten zijn. Wil men hieromtrent enige zekerheid krijgen, dan zouden serieuze kanariekwekers zich hierop moeten gaan toeleggen, een taak of opgave die veel geduld en toewijding zou vereisen en tot veel teleurstellingen zou kunnen leiden.

□

Vogelleven in de zomerduinen

W. J. Nugter

Geelgors

*Foto:
J. Foederer jr.*

Rrrrt... Het bekende, 's morgens vaak hatelijke geluid van de wekker maakt me wakker. Een blik op het schreeuwertje zegt me dat het vijf uur is. Vijf uur? Ik heb toch vrij vandaag, waarom zou ik dan?

O ja, zomertijd, vogels, blijdschap, kijken, ik ga de duinen weer in.

Als men ziet, hoe vreugdevol dieren in deze tijd leven, begrijp ik, dat een instelling fietsvlaggetjes uitgeeft met het opschrift: „Dieren leren is... dieren waarderen”.

Voordat ik mijn tuin uitga, kijk ik altijd even in mijn volière. De Japanse nachtegaal verplicht me nu toch te kijken.

Hij laat een jubelend gefluit horen, houdt dan zijn snavel en kijkt schuin omhoog. Waarom? Een vogel geeft het antwoord. Een mooie, luide zang klinkt op. Een merel zit op de rand van een plat dak. Met rustige fluittonen beantwoordt hij de luide strofen van de Japanse nachtegaal. Een minuut of drie klinkt hun gezang over en weer. Als ik langs het huis ga waar de merel fluit, vliegt hij weg en voor mij fluit hij dan, misschien verschrikt, schetterend.

In de duinen is het ongewoon stil. Ongewoon is het juiste woord niet, maar tegenwoordig zijn we echte stilte niet gewend. In mezelf lachend denk ik: „Stil? Hoor toch eens wat een vogelgeluiden om je heen”.

Het is mooi weer om naar buiten te gaan. De zon laat zich af en toe zien en haar licht weerkaatst in het water van het duinmeer dat nu een tiental meter van mij vandaan ligt.

Vogels zoeken? Lieve deugd, laat ik bij dit meer blijven.

Vogels in overvloed!

Ik zoek een begroeide kant op en wring me tussen de struiken die aan de waterkant staan. Het gedeelte van het meer dat ik kan zien heeft de vorm van een vraagteken, is ongeveer 25 meter lang en 10 meter breed.

Ik ga nu liggen, neem m'n veldkijker en „probeer” de vogels te tellen die ik zie. Geloof u me als ik zeg, dat hier ongeveer twintig á dertig vogels zwemmen, vliegen en staan?

Toch wel, nu ik er bij zeg, dat dit duingedeelte voor het publiek is afgesloten.

Aan de overzijde lopen twee tureluurs. Ze zijn ongeveer 25 cm groot. Ze staan op lange, rode poten. Ook de snavel is lang en enigszins rood met aan de punt een zwart gedeelte. Het bovenlichaam is zwart-grijs getekend, de onderkant is bruin-grijs.

Kijk eens, wat leuk. Moeder wilde eend zwemt langs. Achter haar peddelen met vlugge bewegingen 9 jonge eendjes. Moe is bruin gevlekt, aan de

achterzijde een blauwe band, afgezet met een witte rand. De jongen zijn geel-bruin gevlekt en hebben allen een onduidelijke witte streep opzij. Lange het water loopt, steeds pikkend op de grond, een strandplevier. Bovenzijde kop en rug zijn grijs-bruin, de onderzijde is wit. Hij heeft zwarte vlekken op de zijborst en een witte streep boven de ogen. Zzzt . . . vlak naast de plevier landt een tweede. Het lijkt alsof ze elkaar toeroepen: „ketjap, ketjap". Waarschijnlijk is het voor hen een scheldwoord, want met de vleugels recht omhoog rennen ze elkaar na; rennend het riet in, dat hier aan de waterkant staat.

Een geelbruine vogel heeft dorst. Ze landt dicht bij het water, hoeft blijkbaar niet om zich heen te kijken of de kust veilig is, maar neemt direkt wat water. De kop is citroengeel en de stuit kastanjebruin. Met een vlug „tsi, tsi, tsi" vliegt de geelgors alweer weg. Zes meerkoeten laten zich rustig voortdrijven. Het zijn flinke vogels van ongeveer 40 cm. De kleur is blauw-zwart, alleen de snavel en een plekje erboven zijn wit. Twee, nee drie koeten, duiken regelmatig onder water.

Een meter of twintig links van mij hoor ik opeens een visdiefje. Met een snelle roep „kikikikik", verjaagt hij een grote zilvermeeuw. De meeuw heeft een wrede kop, vind ik.

Waarom mocht die meeuw daar niet zijn? O ja, waar het visdiefje opvloog, zie ik een broedend visdiefje en ongeveer tien meter verder, nog een.

Ik ga er niet heen.

Hier vandaan kan ik het toch ook zien?

Het lijkt of de vogels broeden op een begroeide molshoop. Ze zitten vrij hoog tussen de distels, netels en helmgras. De vogels zijn ongeveer 35 cm lang. Op hun witte vleugelpak dragen ze een zwarte kopkap, waar het witte voorhoofd onderuit steekt. Bij het jagende visdiefje zie ik een donkere schoudervlek. De snavel is oranje met een donkere punt. De poten zijn rood.

Eens kijken, of daar nog meer is. Ho, een grote eend, minstens een halve meter lang. Het lichaam is wit, met een brede, bruine band om de onderborst. De kop en hals . . . zwart, dan weer met blauw en/of groen. Wonderlijk mooi! Een zwarte band gaat over het boven- — zijlichaam, van de bruine band tot de vleugelpunten. De snavel is rood met aan de basis een beetje wit, denk ik. Dit is mevrouw bergeend. Meneer heeft namelijk nog een rode snavelknobbel.

Vogelvrienden, wat is dit mooi. Veel, heel veel heb ik hier gezien. Toch zou ik verder willen kijken. Vanaf één plaats meer zien. Er wordt reclame gemaakt. Een telescoop eenoogkijker die veertig maal zou vergroten, dichterbij halen.

Waar blijft mijn diepte, wanneer ik met een oog moet kijken?

Vertelt u het eens?

ENGELSE POSTUUR- KANARIES

P. J. Sanders

Onlangs werd van de redactie van „Onze Vogels" 'n briefje ontvangen met 'n kleuren plaatje van 'n Yorkshirekanarie en het verzoek daar iets over te schrijven. Het is erg moeilijk om 'n vogel goed te waarderen van 'n prentje, omdat dit dikwijls 'n verkeerde indruk geeft en daarom hoop ik dat de eigenaar van deze Yorkshire het me niet kwalijk zal nemen dat ik er 'n aantal fouten aan zal vinden. Ook al zullen we wel nooit slagen om de ideale vogel te kweken, moeten we toch altijd proberen om ze zo dicht mogelijk bij het ideale model te krijgen. Het model van de Yorkshires is over de jaren verschillende keren veranderd en is iedere keer groter en

Foto: P. Raemakers

De Yorkshire

dikker geworden. Het tegenwoordige model dat getekend werd door de Hr. S.R. Golding is zeker 'n heel prachtige vogel en iedere Yorkshirieliefhebber in Engeland is het er mee eens dat het ook inderdaad de ideale is; d.w.z. voor het tentoonstellen, want er zijn natuurlijk ook 'n groot aantal liefhebbers die hun Yorkshires alleen maar kweken voor verkoop of voor eigen plezier zonder ooit enige hiervan tentoon te stellen. Aangezien bijna iedereen die me aanspreekt over postuurkanaries echter toch wel T.T. vogels moet hebben zal ik daarom alleen deze maar beschrijven.

Vergeleken met Engeland is de Yorkshire liefhebberij in Nederland nog erg jong en daar door is er natuurlijk ook 'n grote achterstand betreffende de hoeveelheid van goed kweekmateriaal en de T.T. kwaliteit van de Nederlandse Yorkshires. Dit is echter toch niet zo bijzonder erg, want we kunnen er heel veel plezier van krijgen om te proberen om vogels te kweken die wel 'n goede kans hebben om de Engelse te verstaan en het zal erg geweldig zijn als we dat toch klaar krijgen. Er is helemaal geen reden om te denken dat we dat toch niet klaar zullen kunnen krijgen.

Een paar jaar geleden was er 'n artikel in „Onze Vogels“ waar in er geklaagd werd dat de parkieten in Nederland zo ver bij de Engelse achter stonden dat er niet aan te denken was om die ooit in te halen. Deze toestand was ongeveer het zelfde als op het ogenblik het geval is met de Yorkshires. J.I. December hebben Nederlandse parkieten liefhebbers toch sommige van hun vogels naar de grote T.T. in Londen gestuurd en ze deden het daar toch lang niet gek hoor, ook al hadden ze de beste parkiet in de T.T. niet sloegen ze 'n heel goed figuur. Zo ver als ik op het prentje kan zien, zijn de volgende mijn waarderingen van deze vogel. Het is 'n bonte lichtgele Yorkshire die niet overjarig is. Dat hij jong is, is te zien aan de eindjes van de vleugels en de staartveren. In 'n overjarige kanario zijn deze veren meer geel of als ze kleuren voer hebben gehad meer oranje. Dit is soms 'n goede manier om te zien of het 'n jonge vogel is als hij geen gesloten ring aan heeft. Ik heb gezegd soms, omdat het in Engeland bij vele liefhebbers de praktijk is om de staartveren

uit te trekken als de Yorkshires 8 weken oud zijn. De reden hiervoor is, dat de nieuwe staart, die 7 weken nodig heeft om weer opnieuw te groeien, dan 'n halve cm of nog iets langer zal groeien en ze moeten mooi lang zijn. Dit geldt alleen maar voor de jonge kanaries en het volgende jaar zal er met het uittrekken van de staart niets meer bereikt kunnen worden.

Van het uittrekken van de staartveren lijden de jonge vogels niet, maar het moet natuurlijk voorzichtig worden gedaan. Als het achterlichaam van 'n Yorkshire goed in de ene hand wordt vast gehouden en de staartveren met duim en wijsvinger van de andere hand met 'n vlugge beweging een voor een worden uitgetrokken, schijnen de vogels dit niet of maar heel weinig te voelen. De nieuwe veren zullen er dan het zelfde uitzien als bij 'n over jarige kanarie. Het is goed duidelijk te zien dat de vogel op het prentje 'n lichtgele is. De einden van de donsveren hebben 'n wit randje en dit ontbreekt bij de hooggele. De hooggele kanarie wordt in Nederland ook wel citroengeel genoemd, maar 'n citroengele kleur is fout en zal het zelfde moeten zijn als de kleur van 'n boterbloem. Om weer naar ons prentje terug te gaan, ik heb zelf nooit een Yorkshire in 'n elzenstruik gezien en de enige goede manier om hem te keuren is hem in 'n T.T. kooi te zetten, zodat U hem zelf kunt bekijken zoals de keurmeester dat zal doen op de T.T. Onze vogel op het prentje heeft 'n behoorlijke goede staart, die echter aan de korte kant is. De houding is ook goed en de kleur is buitengewoon goed en effen. Of hij kleuren voer heeft gehad of dat de kleur van 'n rode kanarie afkomstig is weet ik niet, maar het is mooi.

Behalve dat hij er goed gezond uitziet is er verder niets goed meer te vermelden aangaande de T.T. punten en als hij wordt vergeleken met het S.R. Golding model zal iedereen dat zonder de minste moeite zelf wel kunnen zien. De poten zijn veel te kort en staan te veel naar achteren. Dit maakt het achterlichaam ook te kort en daardoor ziet de vogel eruit alsof hij z'n evenwicht zal verliezen als hij overbuigt om iets te eten. De romp en de nek zijn geen van beiden dik genoeg. Het is moeilijk om de schouders van de vogel goed op het prentje te zien, maar die moeten zo vol en breed mogelijk

zijn. De kop is te plat en de ogen staan er zodoende te hoog in, wat nog erger wordt gemaakt door de aanwezigheid van de wenkbrauwen. De vleugels zijn ook te kort, liggen niet helemaal vlak op het lichaam en kruisen 'n weinig.

Alles bij elkaar genomen, als 'n T.T. Yorkshire is deze vogel waardeloos. Hij lijkt wel iets op de Manchesterreuzen kanarie, maar is daar voor niet groot genoeg. De schrijver vermoedt dat deze Yorkshire geen zuiver ras vogel is, maar waarschijnlijk 'n kruising van Yorkshire en Norwich of Yorkshire en Borderkanarie. Als de eigenaar de herkomst van deze vogel weet zal het me groot genoeg doen te horen hoe of wat het is. De Yorkshire is de „gentleman“ van de postuurkanaries en moet er altijd elegant en trots uitzien.

□

NOGMAALS

Gezien enkele reacties op mijn artikeltje betreffende „Frisolac“ (lees: moedermelk) in 't april-nummer j.j. van „Onze Vogels“ is kennelijk niet helemaal duidelijk naar voren gekomen mijn bedoeling „het gebruik“. Om dit te corrigeren heeft de redactie mij volgaarne nog enige ruimte beschikbaar gesteld om een en ander uiteen te zetten.

Om van wal te steken zou ik dan gaarne willen vaststellen dat vrijwel alles wat wij onze gevangen, gevleugelde vriendjes voorschotelen Ersatz is ofwel een vervanging. Zelfs gaat deze stelling op t.a.v. doodgewone, alledaagse, allemans vogels als kanaries, zebrevinken, parkieten ed. Welke vogel heeft op zijn menukaart in de vrije natuur staan: gedroogd, geschoond, gepoetst, gepeld, gebroken en/of gezwaveld zaad? Geen enkele !!!

Toch zijn we als vogelhouders zover dat we ze hierop in leven kunnen houden en zelfs voor 't nageslacht kunnen zorgdragen, zij het dan, met wederom allerlei attributen als een vervanging, waarvan we weten dat ze bepaalde stoffen voor het lichaam bezitten.

De gecultiveerde soorten als bovengenoemd hebben we hieraan dusdanig gewend dat ze niet eens meer over hun eigen selectieve mogelijkheden beschikken en alles wat we ze voorzetten en smaakt, rustig verorberen met alle gevolgen van dien. Vanzelfsprekend is een en ander niet vandaag op morgen gebeurd, maar er is een lange, zeer lange tijdsduur verstreken om diverse lichaamfuncties hieraan aan te passen. Dit betreft dan zowel het verieren, afleren van 't eigen selectie-vermogen enerzijds en anderzijds ons uitprakkiseren van dingen, helaas vaak niet zonder brokken, om dit alles nog te verbeteren, zelfs om te verfraaien.

Naast de gewone normale, huis- tuin- en keukenvogels, waaraan men overigens veel plezier kan beleven, is er nog een veel groter arsenaal aan vogels in de wereld, met nog veel meer kleur, zang en andere, soms rare, eigenschappen. In 't verleden zijn ze misschien wel eens geïmporteerd geworden, maar bleek men niet te beschikken over het b.v. juiste voedsel o.i.d., zodat het niet de moeite loonde en de soort werd vergeten. Tegenwoordig ziet men in handelaars-advertenties steeds meer en andere exclusiviteiten aangeboden (jammer trouwens dat ze geen wetenschappelijke aanduiding bezigen)

moeder- melk

D. Visser

en kan men zich afvragen „Hoe komt dit“. Mijns inziens zijn hiervoor verschillende oorzaken. Om er enkele te noemen: vrije tijdsbesteding, groei aantal vogelliefhebbers, snel luchttransport, uitgekeken zijn op bekende soorten, verbeterde accommodatie, algemeen uitgebreider kennis, verdieping en uitbreiding in voedingsleer. Ook hier ziet U dat vaak het ene het gevolg is van het andere.

Onder de laatstgenoemde oorzaak wil ik dan rangschikken de vinding van de vervangende moedermelk. Er zijn wel meerdere voedings-nieuwtjes van recente datum zowel in de consumptieve- als in de veevoedersector aan te wijzen. Voor ons als vogelhouders ten behoeve van onze vogels wordt helaas weinig research verricht. Dit richt zich meer op het nutsvee.

Toen ik de vraag stelde „Doet Uw firma iets aan research ten opzichte van weinig bekende, veeleisende, zelden geïmporteerde vogelsoorten“ aan de voedingsspecialist van een bekende vogelvoederfabrikant, keek hij mij enigszins verbaasd aan met de uitdrukking „Hoe kunt U dat nu vragen“.

Het afmakende antwoord was „Komen wij niet aan toe“.

Vanzelfsprekend ben ik er verder maar niet op in gegaan, heb er het mijne van gedacht en was geenszins bevredigd.

Het gevolg is, dat wij als liefhebbers zelf verder moeten zoeken naar wegen die ons de mogelijkheid openen andere soorten te kunnen houden. Met een van de onderdelen werd ik dus door Frisolac met deze materie geconfronteerd.

Sinds twee jaren heb ik het uitgeprobeerd op o.a. Suikerdiefjes (*Coereba coereba*), Geelpoot Honingzuigers (*Cyanerpes caeruleus*), Roodpoot Honingzuigers (*Cyanerpes cyaneus*), Blauwnek Organisten (*Chlorophonia cyanea*), Oranjebeuk Organisten (*Tanagra xanthogaster*) Goudvoorhoofd-bladvogels (*Chloropsis aurifrons*), Brillenvogeltjes (*Zosterops palpebrosa*) e.a.

HOE?

Vanzelfsprekend kan men niet alleen volstaan met Frisolac. Natuurlijk komen hierbij andere ingrediënten te pas, al naar gelang de soort waarmee men het heeft te stellen.

Pas geïmporteerde soorten als tangara's, suikervogels, bladvogels, brillenvogels e.d. zijn vaak moeilijk op een ons geëigend menu te krijgen. Veel gebruikte menu's bestaan uit o.a. universeelvoer, gekookte aardappelen naast vruchten, honingwater e.d. met povere resultaten.

1e. een mengsel-oplossing van

moedermelk - (basis)
honing - (smaak)
beschuit - (kern)

een en ander dusdanig opgelost in water dat een dikke brj ontstaat

Op een 1-pers.puddingschaaltje komt een bijgevoegd maatschepje Frisolac en 2 theelepeltjes honing waarin een beschuit de oplossing absorbeerd.

2e. een oplossing van honing-water eventueel vermengd met Dohyfral, vitaminen of antibiotica. De verhouding van honing en water kan men zelf regelen, maar moet men afstemmen op de uitwerpselen van de vogels. Hoe meer honing wordt toegevoegd des te vaster wordt de faeces. Wanneer men te doen heeft met vogels die een dunne ontlasting hebben moet men dit daarnaar regelen. Denk dus niet „fijn een vaste ontlasting“, dit kan abnormaal zijn. 't Moet dus afgestemd zijn op het normale.

3e. fruit bestaat uit banaan, sinaasappelen, tomaat e.a. als toegift bij de ene soort en als noodzakelijk onderdeel bij de andere.

4e. Afhankelijk van de mogelijkheden aan dierlijk voedsel, meelwormen, miereneieren, bananenvliegjes e.d.

In een eventuele broedperiode zal dit laatste van groot belang zijn en mag ik U verwijzen naar een betreffend artikel in Avicultural Magazin no.1, 1968 blad.z.21.

Mijn eigen ervaringen en die van andere zijn, dat bovengenoemd menu toereikend is en tevens gaarne wordt opgenomen.

Wanneer de vogels de beschikking hebben over een buitenvolière met de mogelijkheid vliegen te kunnen vangen vermindert de opname van bovenstaande en vraag je jezelf wel eens af „waarvan leven ze“.

Ook met de andere soorten is dit vaak het geval. Maar de periode om ze in een buitenvolière te houden is te kort, terwijl het dan vaak ontbreekt aan de mogelijkheid om zoveel insecten te verschaffen.

Ten opzichte van andere soorten vogels kan men eveneens een papje als bovengenoemd klaarmaken wat dan gemakkelijk is in te geven en tevens licht verteerbaar is als voedingrijk.

't Is een wat lange uiteenzetting geworden maar hoop er mee te bereiken dat ook de massa, het gros van de vogelhouders zich eens wat meer de moeite zal getroosten dieper op de zaken in te gaan.

De gouldamadine

Samenstelling en vererving van de kleur

Vervolg van pag. 351, nr. 8

W. Beckmann

De vleugeldekbevedering.

Zijn bij de mannelijke vleugeldekveertjes de baarden helder grasgroen, bij de pop zijn deze baarden meer geelachtig groen tot bijna geel, wat veroorzaakt wordt door een zwakkere blauwstructuur. De totaalkleur die we bij de man waarnemen is een combinatie van grasgroene baarden en zwarte haakjes, de totaalkleur bij de pop wordt gevormd door de combinatie geelachtig groene baarden met zwarte haakjes, wat een andere nuance groen veroorzaakt.

Bij de blauwe stuitveertjes van de pop zien we dat de toppen van de baarden geel lutein bevatten, vandaar de groene omzoming van de vrouwelijke blauwe stuitveertjes.

Heeft voeding invloed op de kleur?

Anderson schrijft in zijn artikel: De blauwrug, die overigens een normale kleur heeft, is kennelijk geen zuivere mutatie, want de blauwe kleur komt voor in verschillende intensiteiten en kan na iedere rui verschijnen, maar ook verdwijnen. Ook houden blauwruggen bij het kweken niet vast aan de kleur, d.w.z. dat een paartje blauwruggen meestal groene jongen geeft."

Dit zegt Anderson van de blauwruggen, het is wel jammer dat hij zo weinig zegt. Graag had ik bijv. geweten hoe de gele buikkleur is bij de blauwruggen door hem gekweekt, zelf vermoed ik dat er bij de blauwruggen een verzwakking van de gele buikkleur zal optreden, hoewel dit niet strikt noodzakelijk is, waar we later op zullen terugkomen als we de reguleringsfactoren behandelen.

De verklaring van de verschijnselen die Anderson heeft geconstateerd ligt zeer voor de hand en

zijn bij de kanarie proefondervindelijk bewezen. We weten dat de groene kleur van het vleugeldek gevormd wordt door de combinatie van een lichteffect (Tyndall-effect) en de aanwezigheid van geel lutein. Bij de blauwe veervelden is het lutein vervallen en wordt de blauwe kleur uitsluitend gevormd door het lichteffect. Valt nu het gele lutein weg uit de baarden van de vleugeldekbevedering dan zullen we blauwruggen krijgen. Nu de vraag hoe het komt dat het gele lutein zich niet in deze baarden vormt!

Bij de grasparkieten kennen we dit verschijnsel al zo'n zeventig jaar, want ook de blauwe grasparkiet is ontstaan doordat er geen geel carotenoïde in de baarden werd gevormd. Bij de grasparkiet vererft deze blauwe kleur vast en ruiperiodes hebben daarop geen invloed. Wel kan ook bij de grasparkiet een regionale verdringing van het gele carotenoïde optreden, zoals bij de geelmaskers, waar het geel wel uit de lichaamsbevedering is verdrongen, maar niet uit de kopbevedering. Van de parkiet weten we zeker dat de verdringing van het gele carotenoïde veroorzaakt wordt door een mutatie, welke een erfelijke factor aantast die normaliter de vorming van geel lutein veroorzaakt. Door het wegvallen van die factor bleek de vogel niet meer bij machte te zijn geel carotenoïde te vormen en kregen we de blauwe parkiet. Deze factor vererfde vast en kon op het nageslacht overgebracht worden.

Bij de gould liggen de zaken enigszins anders, daar is van een vaste vererving geen sprake, maar speelt de rui een grote rol.

Een vogel maakt zelf geen carotenoïde, maar moet dit via de voeding opnemen en dit wordt dan door een enzymwerking in het gekeraliseerde deel van de baard en de haakjes afgezet, wat de kleur veroorzaakt. Nu zijn er twee mogelijkheden, ten eerste zoals we bij de blauwe parkiet hebben gezien, deze vogel mist de erfelijke factor die deze omzetting in de baard regelt. Hoeveel carotenoïde ook via de voeding het lichaam binnentreedt, door het gemis van die factor kan het niet in de bevedering afgezet worden, ergo, geen geel carotenoïde in de bevedering.

De tweede mogelijkheid is een luteinvrij dieet, zodat de vogel via de voeding niet de noodzakelijke carotenoïde in zijn systeem krijgt.

Bij de kanarie heeft men proefondervindelijk aangetoond dat, gehouden op een luteinvrij dieet, een gele kanarie na enkele ruiperiodes zijn gele kleur verloor en wit werd, Zodra de kanarie weer op een normaal menu werd gezet, trad bij de

volgende ruiperiode weer normale luteinvorming in de bevedering op.

Deze vogel miste dus niet de erfelijke factor die het carotenoïde uit de voeding omzette, maar miste tijdelijk de grondstoffen om de kleurstof in zijn bevedering te vormen.

Het uitdokteren van een luteinvrij dieet lijkt me nu niet bepaald het werk voor een leek, noch kan ik een oordeel vellen of zulk een dieet nadelig is voor de gezondheid van de vogel.

Wetenschappelijk is onderzocht dat bij gebrek aan een essentiële grondstof, de tekorten tot uiting kunnen komen in bepaalde delen van het lichaam, terwijl andere delen minder worden aangetast. Bij proeven op ratten is gebleken dat bij te kort van een zeker essentiële stof, het laatst het kopdeel daaronder te leiden had, m.a.w. het geringe wat de rat van deze stof binnen kreeg, kwam de kop ten goede.

Bij de blauwrug zien we, volgens de beschrijving van Anderson, die schrijft dat behoudens de vleugeldekbevedering, de andere kleuren normaal waren, het lutein zich wel vormt in de kopbevedering (bij de roodkop moet lutein gevormd worden om dat om te zetten in astaxanthine) en de buikbevedering.

Verder zouden we nog kunnen constateren dat de ene gould bevattelijker is voor een kleinere luteinopname dan een andere gould.

Nadrukkelijk wil ik de lezers wijzen dat mijn conclusies over de invloed van de voeding op de kleur louter rust op veronderstellingen, hoewel bij kanaries dit proefondervindelijk is geconstateerd. Dergelijke proeven zijn voor zo ver ik weet bij de Gouldamadine nog niet genomen, mijn advies is dan ook dat onze kwekers zich niet aan dergelijke proeven wagen, maar dit overlaten aan mensen met kennis van zaken op dit gebied.

Persoonlijk zie ik met belangstelling de kweek van blauwruggen tegemoet, waarbij ik een mutatie, zoals deze zich bij de grasparkieten heeft voorgedaan niet tot de onmogelijkheden acht, maar deze toekomstmogelijkheden hoop ik in het volgende en laatste artikel van deze serie te behandelen.

wordt vervolgd.

DE GEEL KOP MASKER SPREEUW

(*Xanthocephalus xanthocephalus*)

door Robin L. Restall

Geelkopmaskerspreeuwen worden niet veel ingevoerd en wanneer ze een enkele keer te koop worden aangeboden, dan zijn dat alleen mannen. Toen ik dan ook in een vogelblad een advertentie aantrof waarin deze vogels werden aangeboden en schreef om mij een paartje te sturen, kreeg ik bericht dat alleen mannen geleverd konden worden. De vogel werd bezorgd en ik was direct zeer enthousiast over deze prachtige vogel.

Daar ik pas verhuisd was en maar beperkte ruimte had voor mijn vogels, was ik genoodzaakt — nadat hij 24 uur in een kooi was gehouden voor controle — hem onder te brengen in een voliëre met Indische Nonpareils, een ortolaan en Chinese dwergkwartels.

Als een vorst stapte hij door zijn nieuwe verblijf-

plaats, waarbij hij zijn medebewoners geen blik waardig keurde, alleen als het kwartelhaantje bij hem in de buurt kwam om een meelworm weg te pikken, nam hij een typisch agressieve houding aan.

De Nonpareils waren zo bang voor deze grote vogels, dat ik ze moest uitvangen. De volwassen man is overwegend zwart met een heldergele kop en middenborst, in de vleugels witte vlekken. Op de buik bevindt zich nog een gele vlek, de snavel en poten zijn zwart. De man heeft een zwart masker, dat onder en opzij van de snavel loopt tot achter de ogen. De snavel is opvallend spits en de poten zijn zeer groot met lange tenen, die de vogel in staat stellen om zich zonder moeite langs verticale rietstengels te bewegen. De pop is kleiner en is donkerbruin in plaats van zwart. Het geel is beperkt tot de kop en bovenborst en de vleugels missen de witte vlekken.

Jonge vogels lijken veel op de pop, maar het geel heeft een bruine tint. Mannen en poppen zijn dan reeds te onderscheiden, want de mannen zijn groter en de vleugelveren hebben witte punten. Als de jonge mannen ruien, krijgen ze niet direkt het verenkleed van de volwassen vogel, maar ze kennen een interimfase, waarin ze ook nog niet broedrijp worden. Ze zijn pas na 2 jaar volwassen en op kleur.

Op het einde van het seizoen ruien ze en krijgen ze het winterkleed, waarbij de gele veren, zowel bij mannen als bij poppen, bruine punten krijgen. Naarmate de winter verstrijkt wordt deze bruine kleur lichter, tot ze in de lente weer het heldergeel vertoont.

De geelkopmaskerspreeuw is een trekvogel, die in de zomer in de Verenigde Staten broedt en overwintert in Mexico.

Ze broeden in rietvelden boven het water en tegen het eind van de zomer trekken de mannen naar het zuiden in groepen van enige tientallen tot een paar honderd vogels, waarbij ze menig haver- of korenveld met een bezoek „vereren“. De poppen en jonge vogels volgen enige tijd later en zoeken dan in het zuiden hun mannen weer op.

Als zangvogel heeft de geelkopmaskerspreeuw niet veel te betekenen; het enige geluid dat mijn vogel tot nu toe voortbracht was een onbetekenend „duk duk“. Gewoonlijk liet hij dit vroeg in de morgen of tegen de avond horen.

Polygamie schijnt voor te komen, hetgeen te wijten zal zijn aan het feit dat de jonge poppen in tegenstelling tot de mannen in een broedgebied voorkomen, omdat de jonge mannen uit dit gebied geweerd worden.

Het nest maken ze van natte stengels en bladeren, welke zij uit het water trekken of die zich aan de rietstengels even boven het water bevinden. Deze natte strippen worden rond een paar rietstengels gewerkt tot een stevig geweven nest ontstaat.

Als het materiaal opdroogt wordt het hard en kan met gemak de bewegingen van het riet doorstaan. De nestbouw en het broeden geschiedt door de pop alleen, zodat de man volop gelegenheid heeft zijn territorium te verdedigen tegen indringers.

Analyses, welke werden gemaakt van de maaginhoud van 138 vogels, toonden aan dat 33,7 % uit dierlijk voedsel bestond en 66,3 % uit plantaardige stoffen.

Het dierlijk voedsel bestaat in hoofdzaak uit kevers, rupsen en sprinkhanen, terwijl het plantaardig voedsel bestaat uit zaden en granen. In de wintermaanden eten ze meer zaden en in de broedtijd uiteraard meer insecten.

Mijn geelkopmaskerspreeuw was dol op sprinkhanen en iedere week trok ik er op uit om deze te vangen. De vogel verloor nu al gauw zijn schuwheid en hij toonde een grote behendigheid in het vangen van de sprinkhanen die ik in de volière opsliet.

Uiteraard had hij concurrentie van de kwartels, maar dat betrof meer de meelwormen. Verder kreeg hij nog spinnen, hooiwagens en wespen die dood of bijna dood waren.

Het zaadmenu bestaat uit een kanariemengsel met veel witzaad en wat hennep, zonnepitten en paddy. Millet werd niet gegeten, ook geen trosgierst. Fruit werd maar zelden door de vogel gegeten. Ik had maar weinig succes met mijn pogingen hem aan universeelvoer te wennen, ik probeerde het door er meelwormen, wespen en zaden door te mengen, maar de lekkere hapjes werden er uit gepikt en het universeelvoer bleef over.

In een volière komen de vogels wel tot broeden, maar omdat de man dan erg agressief wordt, kan men een paartje het beste in een aparte volière onderbrengen.

De jongen worden de eerste dagen uitsluitend met levend voedsel gevoerd, maar al gauw worden ook zaden gegeven. Naast meelwormen, maden en miereëitjes moet een zo groot mogelijke verscheidenheid aan insecten worden gegeven en na 3 dagen kan men al beginnen gekiemde zaden er bij te voeren.

Reeds na 12 dagen vliegen de jongen uit en keren dan niet meer in het nest terug. Het loont alleszins de moeite om te proberen eens een paartje of een enkele man te bemachtigen, het zal een werkelijke aanwinst voor iedere vogelliefhebber blijken te zijn.

De Harzer Zangkanarie

M. van Woezik

Aangezien de zangvogels op elke toer afzonderlijk worden beoordeeld, zou de vraag kunnen worden opgeworpen of de punten toegekend voor klankbeeld geen dubbele bewaarding vormen. Klankbeeld vormt geen dubbele bewaarding, ondanks dat de gezongen toeren wel worden betrokken bij het toekennen van punten voor klankbeeld. Het is n.l. meer de wijze van voordracht, samen met de kwaliteit van de toeren, die de waarde van het klankbeeld bepalen.

het klankbeeld

Eenzijds kan een vogel met zeer goede toeren, die afgebroken en in stukken en brokken worden gezongen, niet het maximum aan punten voor klankbeeld worden toegekend.

Anderzijds kan een lied met een toerenwaarde van niet hoger dan voldoende of goed, evenmin het maximum aan punten voor klankbeeld worden toegekend.

Een prima lied met storende fouten is ook uitgesloten van hoge waardering voor klankbeeld.

Ook de kwaliteit van de hoofdtoeren spelen een rol bij het toekennen van punten voor klankbeeld. Het is moeilijk vaste normen voor te schrijven bij de waardebeoordeling van het klankbeeld. De keurmeester heeft hierbij een zekere vrijheid, om uit het samenspel van de verschillende elementen te beoordelen of het lied als geheel als voldoende, goed of zeer goed kan worden aangemerkt en aan de hand daarvan te bepalen of hij 1—2—3 punten voor klankbeeld noteert.

De beoordeling van het klankbeeld vormt het sluitstuk van de opzet van Dr. Wolf uit Maikammer, de grondlegger van het keursysteem. Deze heeft bepaald, dat alles wat invloed kan hebben op de waarde van het lied moet worden beloond en dat alles wat afbreuk doet aan de muzikale waarde daarvan moet worden bestraft.

Stamharmonie 4 vogels.

Teneinde het streven naar volmaaktheid van het lied der harzervogels te bevorderen, is de stamharmonie een middel om de kweker voor zijn prestatie te belonen. De kweker, die blijkt geeft in staat te zijn om niet alleen een enkele waardevolle vogel te fokken, maar een stam van vier vogels op de wedstrijd te brengen, die in zijn geheel bestaat uit vogels met waardevolle eigenschappen en daarbij gelijkheid in zang vertonen, kan met punten voor stamharmonie worden beloond. Zulke vogels hebben dan een bepaald zangkenmerk, een bepaalde toonaard, bepaalde toeren, die hen van andere vogels doen onderscheiden.

Het ligt voor de hand dat vier vogels uit zulk een stam, als zij gelijktijdig zingen, een veel mooier muzikaal geheel vormen, dan vier vogels die onderling verschillend zijn van toonaard en toerenform.

Belangrijk is ook, dat iemand die vogels aankoopt uit zulk een doorgefokte homogene stam, meer zekerheid heeft dat deze vogels goed vererven en derhalve goede nateelt voortbrengen, dan dat hij vogels aanschaft uit een stam met uiteenlopende zangeigenschappen.

Vanzelfsprekend is de waarde van stamharmonie niet gebonden aan bepaalde toervormen of toonaard, zodat verschillende doorgefokte stammen met weer andere toervormen en toonaard, evengoed een prachtig geheel kunnen vormen, als zij dezelfde gelijkheid vertonen.

Zo ontstaan dan ook diverse stammen die ondanks hun variatie, al naar gelang van de smaak van de kweker, ieder voor zich een waardevolle bijdrage leveren aan de cultuur van de harzerkanarie.

In ieder geval afzonderlijk, zal de keurmeester, bij het beoordelen van de waarde voor stamharmonie, als norm stellen, dat de kunstprestatie van de kweker, die moet blijken uit de gelijkheid en de kwaliteit van het lied der vier vogels, bepalend is voor de toe te kennen punten, overeenkomstig de trappen van vergelijking, voldoende, goed of zeer goed.

Bij voldoende kunstprestatie 1 punt, bij goede kunstprestatie 2 punten en bij zeer goede kunstprestatie 3 punten.

De punten voor stamharmonie worden in tegenstelling tot de punten voor de toeren en klankbeeld, niet met 3 vermenigvuldigd, doch worden bij het totaal der vier vogels opgeteld.

Goed nieuws voor de Waterslager kweker

De grammfoonplaat voor de liefhebbers van Waterslagers is inmiddels gereed gekomen en kan thans worden besteld.

De plaat is bedoeld als een studieplaat met het doel de liefhebbers van Waterslagers in staat te stellen, het lied van de Waterslager in zijn onderdelen goed te leren kennen.

Op de ene kant van de plaat zingt een wereldkampioen een in alle opzichten uitmuntend lied, met toeren die allen in de perfectie worden gebracht. Dit is op zichzelf voor iedere zangliefhebber een genot om naar te luisteren.

De andere kant geeft alle toeren van het waterslagerlied weer, maar dan elke toer apart, met tussenruimte.

In de inliggende uitvoerige tekst worden al deze toeren in volgorde omschreven en wel zo, dat iedere kweker in staat is de toeren, en daarmee het lied van de Waterslager, goed te leren kennen. Deze kennis heeft hij nodig om klassevogels op de wedstrijd te kunnen brengen.

De plaat is verkrijgbaar in de boekhandel en in de vogelzaken en waar niet voorradig te bestellen bij: Europese Fonoclub, Singel 262 te Amsterdam tegen storting van f 5,50 plus f 0,60 porto, dus f 6,10 op giro 7158 ten name van genoemde firma.

Lazulivink

Lazulivinken zijn uitgesproken vogels van de uitgestrekte vlakten van Noord-Amerika, wier broedgebieden zich echter over een enorme uitgestrektheid tot aan de grenzen van Mexico verdelen. Het zijn zomergasten, die in de herfst al naar zuidelijker streken trekken om in de zuidelijke staten en Mexico te overwinteren. In het vroege voorjaar vormen zich grote vluchten van mannetjes, die 's nachts naar de broedgebieden terugtrekken, enige dagen later door de vrouwtjes gevolgd. In zijn kleurpatroon en gestalte doet het manetje denken aan onze Boekvink, *Fringilla coelebs*. De kop, hals, borstzijden, onderrug en stuit zijn lichtblauw, de kleur van „lapis lazuli“ of wel de lazuursteen (een natrium-aluminiumsilicaat met natrium-polysulfide). De bovenstaartdekveren zijn donkerder blauw. De bovenrug en schouders zijn zwartachtig met een donkerblauwe aanslag; de kropstreek en borst zijn zacht oranjebruin, welke tint zich naar de lichaamszijden toe verbreidt. De onderdelen zijn wit, de dijen echter blauw. De vleugels zijn zwartachtig met een witte dwarsstreep en witte punten. Het oog is bruin, de snavel en poten zijn zwartachtig bruin. De lengte bedraagt 13 cm. Het prachtkleed, hier beschreven, wordt slechts in de paar- en broedtijd gedragen; na het broedseizoen wordt het vervangen door een grijsbruin pakje met duidelijke witte tekening en op de kop een blauwachtige waas. Het popje is bleek bruin op de bovendelen, izabel op de borst, izabel met donkere streepjesteekening op de lichaamszijden en geelachtig wit op de verdere onderdelen. Haar oorstreek is lichtbruin, evenals haar dijen en kleine vleugeldekveren, die grijs bevaasd zijn.

Het schijnt, dat de popjes in veel mindere mate trekneigingen vertonen dan de mannetjes en dat het hierdoor komt dat onder de in Mexico gevangen vogels vrijwel geen popjes voorkomen en het is momenteel het enige land waaruit deze vogels nog uitgevoerd mogen worden. Jonge vogels lijken in menig opzicht sterk op de popjes en worden nogal eens als vrouwtjes aangeboden.

Deze vogels bewonen vooral de dalen in de westelijke staten van de U.S.A.; ze zijn nergens talrijk en steeds paarsgewijs. Hebben de het eerst in het broedgebied aangekomen mannetjes zich eenmaal van een vrouwtje verzekerd dan verspreiden ze zich over een uitgestrekt gebied. De nesten worden gevonden in lage, dichte struiken. Ze zijn napvormig en worden door het vrouwtje gebouwd van grashalmen, plantenworteltjes en boomschors; van binnen zijn ze mooi afgerond en bekleed met insektenpinsel, plantenwol en dierhaar. De 3-5 eitjes zijn blauwachtig wit en worden door

WSSel

De /

het popje in 13 dagen uitgebroed. De mannetjes laten de gehele zomer door hun krachtige maar een-tonige zang horen. Bij voorkeur wordt hiervoor een topje van een boom of struik uitgezocht.

De Heer F. Proebsting uit Bonni hield in een verwarmde serre een mannetje samen met verschillende kardinalen, andere kleurvinken en ook met tal van kleine prachtvinken. De Lazulivink ontwikkelde

conditie op een zaadmengsel van gierst en witzaad en veel groenvoer. Alleen in de paar- en broedtijd wijzigen ze hun voorkeur en komen meelwormen op de eerste plaats als voedsel in aanmerking. Bij Mr. Coleman herhaalde zich nog dezelfde zomer het broedsucces en de tweede keer kwamen alle drie eitjes uit en vlogen de drie jongen al na heel korte tijd uit.

LAZULIVINK,
Passerina amaena

A. Rutgers

daar een eigenaardige ondeugd; hij vloog achter de kleine vinken aan en pakte ze bij de staartveren en liet ze net zo lang hangen tot ze zonder staartpennen wegvlogen. Grotere vogels liet hij echter met rust.

Dat er slechts zelden broedresultaten vermeld zijn in de vogelliteratuur is voornamelijk te wijten aan het ontbreken van popjes, zoals hierboven al werd opgemerkt. Beschikt men echter over een paartje dan blijven broedresultaten niet uit, als men de vogels in een goed beplante volière met een zeer gelimiteerde bevolking houdt. Men moet dan over volwassen vogels beschikken, die tenminste twee jaar oud zijn en waarvan het mannetje het prachtkleed draagt. Mr. Coleman in Engeland kreeg voor zijn broedresultaat in 1954 de medaille van de Foreign Bird League omdat het als eerste in Engeland werd beschouwd. Het vrouwtje bouwde het nest in de vork van een tak van grashalmen, cocosvezels en stukjes touw. Er werden 3 lichtblauwe eitjes gelegd, die in 13 dagen werden uitgebroed en twee jongen vlogen op de 13de dag uit. Behalve een fijn universeelvoer en zaden aten de vogels slechts sporadisch meelwormen en maden, maar toen de jongen eenmaal uit waren, keken de vogels naar het universeelvoer niet meer om, maar aten ze voornamelijk meelwormen en maden en slechts zo nu en dan wat verse mierenieren en insecten.

Ook andere liefhebbers hebben ontdekt, dat de Lazulivinken in veel mindere mate insecten- en vruchteneters zijn dan de andere leden van het geslacht, die er steeds op uit zijn een vliegend of kruipend insect te verschalken. Lazulivinken blijven in goede

Annie P. Gray vermeldt in „Birds Hybrids” een kruising met de Indigovink, *Passerina cyanea*. Een mannelijke bastaard zou voorspoedig grootgebracht zijn. Bij deze kruising was de man een Lazulivink, de pop de Indigovink. Zowel in 1930 als ook in 1952 zou een dergelijke kruising met succes bebroed geweest zijn.

In tegenstelling tot de andere leden van het geslacht „*Passerina*”, die een grote voorkeur vertonen voor een verblijf in dicht gebladerte en alleen uit hun schuilplaats gelokt kunnen worden wanneer men ze een meelworm toewerpt, leggen de Lazulivinken een grotere vrijmoedigheid aan de dag. Ze zitten graag open en bloot op een uitstekende kale tak en het mannetje zoekt een hoog punt op waar hij gaat zitten zingen. Jammer genoeg loopt het blauw op de kop van de man nogal sterk terug na de eerste rui in de volière en of dit alleen door een zo uitgebreid mogelijk menu voorkomen kan worden lijkt mij twijfelachtig. Over de levensvoorwaarden van deze vogels in de vrije natuur is nog te weinig bekend; vaak blijkt, dat een vogel een zeer speciale voorkeur vertoont voor de zaden van een bepaalde plant en hoewel de vogel in uitstekende conditie gehouden kan worden in de volière wanneer hij andere zaadsoorten voorgezet krijgt, kan het toch zijn dat de speciale zaadsoort voor de typische kleur van het vederkleed onontbeerlijk is. Als men de kleurstoffen van de veren kan analyseren zal het mogelijk zijn bij de samenstelling van het voedsel rekening te houden met alle benodigde elementen. Hiervan zijn we voorlopig nog ver verwijderd.

Vervolg „selectie“. Door: Th. Bruijnaerts

Vorige keer hebben wij aangegeven hoe u uw vogels in het kader van de zo noodzakelijke selectie aan een beknopte controle kunt onderwerpen. Hebben uw vogels deze beknopte controle doorstaan, gaan wij ze in een T. T. — kooi plaatsen, zodat wij ze van alle kanten goed kunnen bekijken. Een gezonde vitale kanarie gaat als hij even gewend is in deze kooi op de bovenste zitstok staan. Rust hij echter hierop met het borstbeen dan is er iets mis met de vogel. Ook kan het voorkomen dat kanarievogels met gespreide pootjes op een zitstok gaan staan om in evenwicht te blijven.

den, daar dit voor velen een ondoenlijke zaak is. Als men aan de buitenkant tegen de spijlen van een T. T.-kooi een reep plakband van 13 cm. plakt, op de hoogte en in die stand zoals de vogel staat en op het bovenste stokje, dus parallel lopend van de snavel naar de staart, waardoor het mogelijk is in een oogopslag te zien of de vogel de gestelde grootte haalt.

Om degeneratie te voorkomen is het raadzaam ook in deze richting te sorteren. Te kleine vogels afvoeren en die welke net onder de maat vallen, terug kruisen op een grotere partner zodat u met de nakomelingen weer in de goede cirkel terecht kunt komen.

In deze richting is momenteel veel te bereiken via

NUTTIGE WENKEN BIJ

In beide gevallen kan dit voortkomen uit een algehele afzwakking of het gevolg zijn van een evenwichtsstoring. Ook kan het voorkomen dat vogels welke bij de borst op de zitstok rusten, verwonde pootjes hebben. Dit laatste is gemakkelijk waar te nemen, dit verwonde pootje houdt hij n.l. regelmatig omhoog om het de nodige rust te geven, waardoor dit weer snel geneest.

Voetverwondingen worden dikwijls veroorzaakt door scherpe kiezeltjes in te grof maaszand. Voorkomende verwondingen kunt u het best aanstippen met mercurochroom, waarnaast u echter het hok en vooral de zitstokken goed moet reinigen en ontsmetten, ter voorkoming van infectie. Dit ontsmetten kunt u doen met verdunde halamid of creoline. Verder is er bij deze selectie nog een voornaampunt dat de nodige aandacht moet hebben n.l. de grootte van onze kanarievogels.

Ik meen dat deze grootte met wat daarbij hoort, door de vele inteelt noodzakelijk om een hoedanigheid of een kleur vast te leggen of te verbeteren, bij veel vogels sterk is teruggelopen.

De grootte van onze kanarievogels welke in de standaard is vastgelegd, is bepaald op 13 cm. gemeten van de punt der snavel tot het uiteinde der staart. Niet alleen deze gestelde lengte is bepalend voor de grootte, daar naar evenredigheid het gehele vogellichaam hierbij aangepast moet zijn. Dit betekent dat de vogel verder lichamelijk goed ontwikkeld moet zijn, dus de omvang van de kop — hals — borst en stuit moet aangepast zijn aan deze gestelde grootte; is b.v. deze omvang te weinig, dan zal zo'n vogel een te smal aanzicht geven van zowel van voren als bezijden.

Is deze omvang echter te vol dan zal de vogel hierdoor plomp zijn. Maar zelden komt u bij de selectie van die ouderwetse formaat-vogels tegen, welke de gehele vuist vullen. Toch moeten wij hier weer naar toe werken om de toon te kunnen blijven aangeven. De lengte van de kanarievogels is ongeveer meetbaar zonder deze in de hand te hoeven hou-

den, daar dit voor velen een ondoenlijke zaak is. Als men aan de buitenkant tegen de spijlen van een T. T.-kooi een reep plakband van 13 cm. plakt, op de hoogte en in die stand zoals de vogel staat en op het bovenste stokje, dus parallel lopend van de snavel naar de staart, waardoor het mogelijk is in een oogopslag te zien of de vogel de gestelde grootte haalt. Om degeneratie te voorkomen is het raadzaam ook in deze richting te sorteren. Te kleine vogels afvoeren en die welke net onder de maat vallen, terug kruisen op een grotere partner zodat u met de nakomelingen weer in de goede cirkel terecht kunt komen. In deze richting is momenteel veel te bereiken via

de voeding er zijn n.l. diverse soorten preparaten welke de eigenschap hebben de lichaamscellen te stimuleren tot volle ontwikkeling. Door deze volle ontwikkeling is het mogelijk dat de vogels weer beter uitgroeien tot de oorspronkelijke grootte. Indien u optokvoer gebruikt waarin lycine en methionine verwerkt, dat reeds door diverse grote firma's toegepast wordt, zult u hiervan het resultaat reeds zien in het nest. Normaal worden jonge vogels geringd op de 7e of 8e dag, maar bij vogels welke deze preparaten krijgen is het noodzakelijk ze reeds te ringen op de 6e dag, daar u anders de kans loopt deze ringen niet meer aangeschoven te krijgen, zonder de pootjes te beschadigen. Als het juist is wat ik van deze preparaten verwacht, afzonderlijk of nog met bijvoeging van andere voedingsstoffen buiten dit opfokvoer, zullen deze gezamenlijk er veel toe kunnen bijdragen tot de volle ontwikkeling van onze kanarievogels. De experimenten welke ik doe in deze richting zijn tot heden erg bemoedigend. Ook moet u bij deze selectie letten op de snavelinplant, welke puntgaaf en kegelvormig van model moet zijn. Deze snavel moet eveneens evenredig zijn v. w. b. de grootte van de vogel, anders kan hij afbreuk doen aan het geheel.

Voorkomende fouten zijn, te kleine of te grote snavels, scheve of uitgroeiende boven- of onder-snavels verder nog verruwde slecht sluitende of gekruiste snavels.

Het oog moet eveneens op de juiste plaats in de schedel geplaatst zijn n.l. centrisch, d.w.z. als u de vogel van opzij beziet dit oog in het middelpunt geplaatst moet zijn van de schedel.

In het oog echter te veel naar voren of naar achteren geplaatst of te hoog of te laag dan zal dit een verkeerde indruk wekken.

De lijn van de schedel moet vanaf de snavelinplant egaal mooi rond optopen tot in de halslijn. Dus niet te hoog of te laag maar aangepast, popjes hebben in de regel een iets plattere schedel dan de mannen.

Van voren bezien zal een popje hierdoor ook breder lijken dan de man. Deze schedellijn mondt uit in de halslijn die slechts een lichte welving mag vertonen en van hieruit doorlopen in een rechte lijn naar de rug en staart. Vanaf de ondersnavel moet deze lijn eveneens in evenredigheid met deze ruglijn, ovaalvormig zonder onderbreking doorlopen tot de staartplant. Voorkomende fouten zijn: te platte schedel, te smalle of te volle hals, te diepe welving in de halslijn, een bolle halslijn welke niet gauw voorkomt, knikken in de ruglijn, scheve of afhangerende staart, een te tengere of te smalle borst, een brede of doorgezakte borst, een opgezette krop, een te grote of te kleine kop, te lange of te korte pootjes. Dit zijn diverse punten waarop u dient te

waardoor deze een slanker uiterlijk krijgt. Deze intensieve vogels mogen slanker zijn maar moeten ook lichamelijk goed ontwikkeld zijn en de standaardmaat halen. De schimmelvogels zijn in de regel over het geheel iets voller door deze langere bevedering, dan de intensieve maar mogen hierdoor geen plomp uiterlijk krijgen. Buiten het verschil in de lengte der bevedering kunt u deze 2 soorten als volgt herkennen: bij de intensieve vogels loopt de grondkleur door tot aan het uiteinde der veren, bij de niet intensieven zijn de buitenste baarden en haakjes der veren kleurloos, waardoor de grondkleur als het ware gedeeltelijk verscholen wordt onder dit waas. De vleugels van een kanarievogel moeten tegen het lichaam gedragen worden,

DE KANARIEKWEEK

letten bij deze selectie, kleine onvolkomenheden moet u trachten weg te kweken doch de ernstige afwijkingen kunt u het beste afvoeren. Bij postuurvogels gelden weer geheel andere normen dan voor kleurkanaries, welke dus ook buiten deze aanduidingen vallen. Zoals reeds eerder vermeld moet de bevedering van een kanarievogel een mooi gesloten geheel vormen. Een niet intensieve of schimmelvogel heeft een vollere langere bevedering dan een intensieve bij welke de verenvelden korter zijn,

waarbij de punten der siagpennen in het verlengde van de staartplant moeten sluiten. Het kan voorkomen dat te lange of te korte vleugels afbreuk doen aan het model van de vogel, evenals de vleugels die op de rug gedragen worden, waardoor deze zich boven de stuit kruisen. Ook komt het voor dat bij vogels in slechte conditie of bij andere mankementen deze de vleugels laten hangen. Bij de handselectie eveneens nazien het aantal vleugelen staartpennen; 12 st. staartpennen welke op het uiteinde een mooie V-vorm moeten laten zien, 16 st. vleugelpennen. Bij de aankoop van vogels deze natellen daar het nogal eens gebeurt, dat de hierin voorkomende pennen welke bont zijn, worden getrokken vóór de verkoop. Ook controleren op erfelijkheidfouten: iedere normale veer heeft een ononderbroken lijn van de schacht naar de top, min of meer ovaal-vormig. Het komt voor dat een pen zich niet kan ontplooien, daar deze gedeeltelijk zit opgesloten in een hoorn kokertje, waarbij zich alleen maar de top van de veer kan ontplooien. Ook kan de buitenzijde van een pen een gekartelde rand hebben als de tanden van een zaag.

Vogels welke deze fouten in hun bevedering tonen, uitschakelen voor de kweek daar deze fouten overgedragen worden op hun nakomelingen. We zullen onze ogen dus goed de kost moeten geven, willen wij komen tot top- en kwaliteitsvogels. Indien wij gezamenlijk trachten dit doel te bereiken, zal door deze strenge selectie de kwaliteit van onze kleurkanarievogels met sprongen vooruit gaan. Mocht ik bij deze omschrijving iets vergeten zijn, zal dit door mij te zijner tijd worden aangevuld. De volgende keer zullen wij verder gaan met de administratieve selectie.

□

J. H. J. Hekkert

Blauwfazantjes

Uraeginthus bengalus, Herkomst: Afrika.

Afrika is het werelddeel waar heden nog vele vogelsoorten vandaan komen. Zij mogen daar nog steeds vrij uitgevoerd worden, zodat dus nagenoeg dagelijks nieuwe zendingen ons land bereiken, die in tegenstelling tot Australië waar sinds 1960 een uitvoer verbod geldt. Het gevolg hiervan is dat vele Afrikaanse vogels laag in prijs zijn en dat vooral de beginnende liefhebber hiermede begint. Voor de beginnende liefhebber is veelal de prijs van de aan te schaffen vogels maatgevend. Pas veel later komt deze tot de conclusie dat hij hiermede de basis heeft gelegd voor de kweek met de duurere soorten, omdat de meeste Afrikaantjes veel moeilijker tot broeden en jongen grootbrengen overgaan dan de Australische vogels.

De Blauwfazantjes komen uit verschillende delen van Afrika en zijn onderling ook verschillend van tekening. We kennen momenteel drie soorten die ook alle drie in de handel voorkomen.

De meest bekende is het „BENGAALSE blauwfazantje”, dat uit West Afrika komt. Deze heeft een licht bruine bovenzijde en is verder blauw, waarbij het mannetje zich onderscheidt door de rode wangvlek en is blauwer dan het popje.

Het „ANGOLA blauwfazantje” is nagenoeg gelijk getekend als de Bengaalse soort, doch de man mist de rode wangvlek. De popjes van deze beide soorten zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden.

De derde soort is het „BLAUWKOP blauwfazantje” dat zoals de naam reeds aanduidt een geheel blauw kopje heeft en eveneens de rode wangvlek mist. Het popje heeft een mattere kleur en minder blauw aan haar kopje. Deze soort is ook enigszins groter van formaat dan zijn voorgangers en ligt tevens aanmerkelijk hoger in prijs.

Pas ingevoerde vogels dienen goed geacclimatiseerd te worden.

We houden ze dan zoveel mogelijk op een konstante temperatuur van 25°C en geven ze vooral geen groenvoer of geweekte zaden, doch wel dagelijks vers drinkwater. Het voedsel dat ze nuttigen bestaat vnl. uit de kleinere zaadsoorten, waaronder vooral trosgierst, tevens mag het fijne grit zeker niet ontbreken.

De Blauwfazantjes behoren niet tot de allermoeilijkste broedvogels, alhoewel het ook weer niet zo is dat we direkt eieren en jongen kunnen verwachten.

Het broeden verloopt het beste in een dicht beplante volière, waar ze dan al vrij spoedig een keurig rond uit grasvezels bestaand nest vervaardigen dat aan de binnenzijde met zacht materiaal wordt

afgewerkt. Wanneer ze van een nestkastje gebruik maken maken ze hierin een insluipgang met daarachter de broedruimte.

De vier tot zes eitjes worden 12 dagen bebroed en wanneer de jongen er zijn, beginnen de moeilijkheden te komen. Het voor de jongen onontbeerlijke voedsel bestaat uit veel levend voer dat ze nodig hebben naast de door ons verstrekte meelwormen, miereieren, muggen, torretjes, spinnetjes, enz.

In een buiten volière die goed beplant is, is dit door het ouderpaar wel te vinden, doch in een vitrine of kooi, ontbreekt het voor de jongen zo belangrijke voer, zodat er dan ook weinig van het nestje terecht komt.

We kunnen veel levend voer verkrijgen door bv. een stuk vlees in de grond te stoppen en de hieruit komende maden door een laagje rivierzand naar de oppervlakte te laten kruipen. De vliegen krijgen we door bv. overrijpe appels in de volière te leggen.

De ouden zullen er dankbaar gebruik van maken.

De minst eisende en tevens de sterkste van de drie is het Blauw kopblauwfazantje, zodat daar ook het meeste succes mee geboekt kan worden. Indien de jongen grootgebracht worden, vliegen ze na achttien dagen wat onbeholpen uit, doch dit gaat per uur beter. De jongen worden door de ouden nog vrij lang gevoerd, zodat we de jongen zeker niet binnen de drie weken bij de ouden weg moeten halen.

Alhoewel deze vogels de naam hebben zeer zwak te zijn, geldt dit m.i. alleen voor de pas geïmporteerde vogels. Vogels die in het voorjaar aangeschaft zijn behoeven de winter echt niet binnenshuis gehaald te worden, waneer we de beschikking hebben over een goed nachthok waarin ze de warmte van een donkerstraallamp kunnen vinden.

Blauwkop-blauwfazantje.

Foto: P. Ramaekers

Foto: Horst Müller

DE ZWALUW- PARKIET

(*Lathanus discolor*)

door Chr. Walraven

De zwaluwparkiet behoort tot de grote zeldzaamheden in de volières van de vogelliefhebbers. Ze worden ook wel Swiftparkieten genoemd, maar het lijkt mij juist om de Nederlandse naam zwaluwparkiet te gebruiken in plaats van de uit het Engels overgenomen naam. Ze hebben deze naam te danken aan de snelle vlucht met scherpe wendingen zoals wij die van de zwaluwen kennen.

Zwaluwparkieten voeden zich vooral met nectar en insecten, ook worden wel wat zaden gegeten. Om deze reden zijn ze wel bij de lori's ingedeeld, temeer daar de bouw van de tong doet denken aan de borsteltongen van de lori's. Toch vertonen zij zoveel overeenkomst met de Australische platstaartparkieten, dat zij nu beschouwd worden als een overgangsvorm tussen de lori's en de platstaartparkieten.

Ze komen voor in het zuid-oosten van Australië en Tasmanië waar ze zich vaak in de nabijheid van steden en dorpen ophouden en soms zelfs in parken tot broeden overgaan.

Vooraf in Tasmanië is het een veel voorkomende vogel en de bekende ornitholoog John Gould schreef over de zwaluwparkieten o.a.: „ze worden regelmatig waargenomen in de eucalyptusbomen, die de straten omzomen, waar ze op enige tientallen centimeters boven de hoofden van de inwoners de honing halen uit de bloemen van deze bomen”.

Ze nestelen in hollen in eucalyptusbomen en het legsel kan variëren van 2 tot 6 eieren. Het schijnt dat de legfels in Tasmanië groter zijn dan die van de

vogels in het zuid-oosten van Australië, waar legfels van 2 of 3 eieren normaal zijn.

De man is feller gekleurd dan de pop, zodat de samenstelling van een paartje geen moeilijkheden oplevert.

Voor een volière zijn het zeer geschikte vogels, die hun medebewoners niet lastig vallen.

Toen zwaluwparkieten enige tientallen jaren geleden nog werden ingevoerd, werden wel broedresultaten gemeld, maar de laatste tijd hoort men niets meer over deze vogels, die in vrijwel geen Europese volière meer te vinden zijn.

In het bekende boek 'Australische parkieten' van Dr. Groen is een kleurenfoto opgenomen en hij vermeldt daarbij dat dit het enige paar is dat hij heeft kunnen vinden.

Ze wennen snel aan een zaadmenu, maar het is aan te raden om een zo afwisselend mogelijke voeding te geven.

Naast het voedsel dat aan lori's wordt gegeven, krijgen ze vruchten, een zaadmengsel en insecten.

DE RODE KARDINAAL

(*Richmondia cardinalis*)

door Chr. Walraven

Een bijzonder mooie voliërevogel is de rode kardinaal, waarvan U de man op de omslag van dit nummer ziet afgebeeld. Ze worden op gezette tijden in vrij grote aantallen ingevoerd en de prijs is dan niet zo hoog en valt de meeste liefhebbers, die nog niet zo goed thuis zijn in de prijscouranten, van de importeurs, meestal erg mee. Ik kan mij tenminste nog wel herinneren dat toen ik voor het eerst een rode kardinaal bij mijn vogelhandelaar zag zitten, ik dacht dat deze prachtige vogel wel erg duur zou zijn en toen ik de prijs hoorde viel mij dat zo mee, dat de koop gauw besloten was.

Rode kardinalen zijn erg sterke vogels, die als ze goed geacclimatiseerd zijn het gehele jaar in de buitenvoliëre kunnen blijven, als ze 's winters maar in een goed nachthok wat bescherming tegen de koude en slecht weer kunnen vinden. Toch moeten pas ingevoerde vogels goed geobserveerd worden, daarom is het beter ze enige weken in een ruime kooi onder te brengen en ze pas in de voliëre te laten als ze in goede conditie zijn. De bevedering heeft meestal door het verblijf in de kooi wel wat te lijden, maar dit herstelt zich vrij snel als ze eenmaal in de voliëre verblijven.

Voor een kooi zijn deze grote en bewegelijke vogels minder geschikt en beschikt U niet over een voliëre en wilt U deze prachtige vogels toch houden, dan kunt U ze het beste in een zeer grote vitrine of beter nog in een kamervoliëre onderbrengen.

Als de vogels in een kleine ruimte zijn gehuisvest, komt het wel voor dat man en pop elkaar niet te best verdagen en veel vechten, het zijn dan ook vogels die de ruimte nodig hebben en in een beplante buitenvoliëre zult U hiervan nooit last hebben.

Twee mannen zijn niet samen te houden, dit loopt zeker op vechtpartijen uit en hoewel er dan geen slachtoffers hoeven te vallen, heeft de bevedering er zoveel van te lijden, dat het mooie van de vogels dan verdwenen is.

Over het algemeen zijn ze met wat grotere vogels goed samen te houden, als U er maar voor zorgt dat zich in hun gezelschap geen vogels bevinden met veel rood in hun veren, want daarin zien ze meestal rivalen. Houdt U alleen mannen, dan geldt dit laatste minder; in dezelfde voliëre waarin mijn rode kardinaal (man) zich bevond, vloog ook een man roodkuifkardinaal en ik heb nooit gemerkt dat de vogels elkaar lastig vielen, hoewel ik er bij moet zeggen dat de voliëre vrij groot was en goed beplant, zodat ze elkaar uit de weg konden gaan.

Als voedsel krijgen ze een zaadmengsel voor tropische vogels, aangevuld met wat extra witzaad, negerzaad, kleine zonnepitten en hennep, verder

groenvoer en kortgesneden fruit. Levend voedsel is zeer belangrijk, zeker in de broedtijd. Vliegen, spinnen, maden en mieren eitjes worden meestal graag gegeten.

Ofschoon men maar weinig hoort over broedresultaten met rode kardinalen (mogelijk omdat vaak alleen mannen worden gehouden), is het toch goed mogelijk om ze in een beplante voliëre tot broeden te krijgen. Als nestmateriaal geven we gras, fijne twijgen, plantenvezels en veren. De 3 of 4 eitjes komen na 13 dagen uit en de jonge vogels verlaten na 14 dagen het nest, soms zelfs al eerder. De jongen worden vooral met levend voedsel grootgebracht, maar gekiemde zaden worden ook wel gevoerd. Soms is het nodig om de man uit te vangen als de eitjes zijn uitgekomen, want het komt nogal eens voor dat hij na een paar dagen de jongen uit het nest werpt.

Als de jongen uitvliegen zijn ze grijsbruin van kleur en hebben ze een zwarte snavel. Verschil tussen de volwassen man en pop is goed te zien, de pop is overwegend bruin met wat rood in de kuif en in de vleugel- en staartveren. Jammer is het dat de rode kleur van de man meestal na de rui niet zo briljant terugkomt. Bij een juiste en afwisselende voeding zal de kleur echter niet zo erg veel teruglopen. Tegenwoordig zijn er ook liefhebbers die hun rode kardinaal Canthaxantine voeren, met als resultaat dat de vogel wel rood wordt, maar met een toch wat onnatuurlijke tint. Beter resultaat wordt bereikt met sojameel, waarmee een mooie diepe rode kleur wordt verkregen.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

DE GROEPSINDELING KLEURKANARIES

Het deed de T.C. een groot genoegen te constateren dat er een grote belangstelling bestond voor de concept groepsindeling van de kleurkanaries.

Vele kwekers, groepen van kwekers, keurmeeesters, enz. reageerden immers door het inzenden van suggesties, kritiek, blijken van instemming zowel als van afkeuring.

Daar de tijd dringt, heeft de T. C., na rijp beraad, een compositie gemaakt, die volgens sommigen nog wel enige dissonanten zal bevatten, maar dat is te verwachten, daar de T. C. verschillende afwijkende meningen moest coördineren en er bij wijze van spreken de G. G. D. van moest zoeken. Vandaar dat de classificatie vermeld in het vraagprogramma op pag. 418 meer als aanpassing dan als finale beschouwd moet worden. De grote variatiebreedte van vele nieuwe mutaties, als mede van hun onderlinge kruisingen maken het op dit moment nog voorbarig of onmogelijk precies vast te stellen, in hoeverre sommige variëteiten geschikt zullen zijn als toekomstige showvogels. De bedoeling is dan ook een aanlooptijd van 3 jaar te nemen d. w. z. dat wij gedurende 3 jaar met volgende groepsindeling zullen gaan werken en gedurende deze tijd nauwlettend na zullen gaan, welke klassen het in de praktijk wel of niet doen.

Namens T. C. Kleurkanaries
J. den Boer, Secr.

VERZENDING BONDSORGAAN

Onze drukker doet al het mogelijke aan de juiste verpakking van het ter post brengen van het bondsorgaan. De laatste maanden wordt op het bondsbureau voorgesorteerd per plaats en postdistrict tot max. 50 organen per bundel. Dit betekent dat een bundel direct vanaf het P.T.T.kantoor Rotterdam naar een plaats of postwijk gaat van de plaats van bestemming.

Ondanks de uiterste zorg komt het toch herhaaldelijk voor dat de bondsorganen beschadigd in Uw bus komen. Vanzelfsprekend is dit met een verzending van ruim 40.000 ex. nooit geheel te voorkomen. Wij blijven hierop echter steeds attent.

Mocht U, hetgeen ook voorkomt, een nat (beregend) of een gevouwen bondsorgaan in Uw bus krijgen dan wordt U geadviseerd hierover op het P.T.T.kantoor ter plaatse te reclameren.

UITBREIDING BONDSBUREAU

In verband met de gestadige groei van de Bond en de steeds verder toenemende werkzaamheden op het bondsbureau, onlangs werd een eigen offset-machine in gebruik gesteld, heeft de administrateur met zijn gezin de bovenverdieping van Coehoomstraat 40 te Bergen op Zoom ontruimd. Het gehele pand is thans in gebruik genomen voor bondszaken.

Met ingang van 1 september a.s. zal het bondsbureau van maandag tot en met vrijdag telefonisch zijn te bereiken van 8 uur 's morgens tot 17.30 uur 's middags, dus ook tussen de middag.

NIEUWE AFDELINGEN.

Als nieuwe afdelingen kunnen we deze keer begroeten Nijkerk en Tegelen.

WILDZANGKWEKERS

Voor die wildzangkwekers, die in 1955 tenminste twee wildzangvogels van één soort hebben laten voorzien van een knijpring en daar een eigendomsbewijs bij hebben, staat de mogelijkheid weer open om voor de nateelt daarvan, mits geringd met vaste voeding, eigendomsbewijzen aan te vragen bij het Bondsbureau.

Om deze eigendomsbewijzen bij het Ministerie voor U te kunnen aanvragen moeten wij de volgende gegevens van U hebben:

1. Volledige naam en adres. Indien U in 1955 een ander adres had, dient U dit er bij te vermelden.
2. Soort vogel.
3. Kweek- en vogelnummer.
4. Verklaring van de plaatselijke politie, waarin staat dat de vogels, waarvoor U eigendomsbewijzen aanvraagt, in Uw volière aanwezig zijn.

Stuurt ons deze gegevens zo spoedig mogelijk toe, uiterlijk 20 september a.s., dan kunt U waarschijnlijk met Uw wildzangvogels nog dit T.T.-seizoen meedoen. De aanvraag is maar eenmalig.

Bondsbureau, Postbus 74, Bergen op Zoom.

De Abessijnse Astrilde

door
mevr. M. E. v.d. Zweep-Beerger

Foto: P. Ramaekers

De Abessijnse astrilde (*Estrilda milanotis quartinia*) komt, zoals de naam al zegt, uit Abessinië. Vaker nog wordt hij „groene astrilde” genoemd.

Het zijn bijzonder aardige vogeltjes, 9 cm groot, vrij tam en zeer levendig en beweeglijk, echte akrobaten. Ze zijn goed te houden bij andere kleine vogels, maar wel met meerdere exemplaren bij elkaar. Ze trekken voortdurend samen op, en zitten er maar zielig bij als ze geen soortgenoten hebben.

Last van lange nagels hebben ze nooit, maar wel pikken ze soms elkaars veren.

Behandelt men ze echter met zalf, dan zitten ze al na een paar weken weer prachtig in het pak. Wel zijn de vogels gevoelig voor kou. Ik houd ze in een kamer, die nooit onder de 18°C. komt, en, hoewel ze het 's zomers buiten ook wel goed zullen doen, moeten ze 's winters toch in een verwarmde ruimte.

Hun zang stelt niet veel voor, een krakerig, maar toch wel vrolijk getjilp.

Wat voer betreft moet men bedenken, dat het lang niet alleen zaadeters zijn. Naast fijne zaden (voornamelijk gierst en trosgierst) eten ze veel kleine insecten en krachtvoer, in de tijd dat ze nog moeten acclimatiseren zelfs voornamelijk krachtvoer. In de

zomer nemen ze veel graszaden, maar wanneer die er niet zijn blijven ze ook in prima conditie met sla, andijvie, witlof, muur enz. en niet te vergeten geraspte wortel. Ook eten ze graag het merg van boerenkool, dat zeer vitaminerijk is.

Verder zijn ze uitgesproken dol op zon, en baden ze meerdere malen per dag. 's Nachts slapen ze allemaal bij elkaar in een nestkastje.

Tot broeden gaan ze gemakkelijk over, niet alleen in een volière, maar ook in een broedkooi. De mannen en poppen zijn gelijk van kleur, zodat men aan hun gedragingen moet zien of men een paar heeft, wat gemakkelijk gaat, aangezien de mannetjes het hele jaar door achter de popjes aanjagen. Ze bouwen een rond nest in een struik, maar nemen ook genoegen met een nestkastje.

Het legsel bestaat uit 5 à 6 eitjes, die door beide vogels bebroed worden. Om beurten komen ze van het nest om te eten.

Ik heb de ervaring dat, hoewel de vogels vrij tam zijn, ze toch niets van nestcontrole moeten hebben. Bij mij bouwden ze een nieuw nest over het oude heen. Van anderen hoorde ik echter, dat ze daar best aan te wennen zijn, zodat men de pop haast van het nest moest lichten om te kunnen kijken.

De broedtijd duurt \pm 16 dagen en weer \pm 12 dagen later vliegen de jongen uit. Ze zijn dan nog zeer slecht bevederd, maar kunnen al goed vliegen en zijn zo mogelijk nog behendiger dan de ouders.

De vogels zijn de eerste week zeer kieskeurig wat betreft het opfokvoer. Bij mij namen ze daarvoor alleen verse miereneieren. Hadden ze die niet ter beschikking, dan gooiden ze de jongen levend uit het nest, ook wanneer volop luizen, watervlooien, kleine vliegenmaden enz. aanwezig waren. Toch heb ik wel gehoord dat anderen succes hadden met kleine luizen, watervlooien enz., hetgeen het voordeel heeft dat men niet zo precies aan tijd gebonden is wat betreft het broeden. Bij mij maakten ze na diverse mislukkingen steeds opnieuw het nest in orde, en na een paar dagen waren er al weer eieren, en steeds bevrucht, totdat ik uiteindelijk succes had met miereneieren als opfokvoer. Na de eerste week gaat alles gemakkelijker. Dan nemen ze ook kleine insecten, gierst en graszaden.

Al met al zijn Abessijnse astrildes vogels, waar men veel plezier aan beleeft. Zolang het licht is zijn ze in de weer en zich vervelen (zo ze daartoe al in staat zouden zijn) doen ze nooit.

ONKRUIDZADEN

VARKENSGRAS (*Polygonum aviculare*) Kleurenfoto uit „Vogelfutterpflanzen“ (Verlag Jacob Héle)ne)

Varkensgras is bij veel vogelliefhebbers onbekend en toch is het vaak in zulke grote hoeveelheden te vinden, dat men zonder moeite in één keer voldoende kan verzamelen voor een langere periode.

In de natuur is het zeer gewild voedsel voor goudvinken en kneuen. Het schijnt een genezende werking te hebben bij nierziekten en vooral in Duitsland wordt het in medische laboratoria verwerkt.

De naam „gras“ is misleidend, want varkensgras heeft met de grassoorten niets te maken en lijkt er ook in het geheel niet op.

We vinden deze planten in de bermen, op sportvelden e.d. Soms groeit de plant omhoog en heeft dan een lengte van 15 cm., vaak echter groeit hij over de grond in lange stelen, die in alle richtingen lopen en 30 tot 40 cm. lang kunnen zijn.

De kleine driehoekige zaadjes zijn roodbruin van kleur en zijn te vinden in de hoek welke wordt gevormd door het blad en de steel.

Daar de zaden met meerdere bijeen zitten, kan men van een enkele plant vaak aardige hoeveelheden verzamelen.

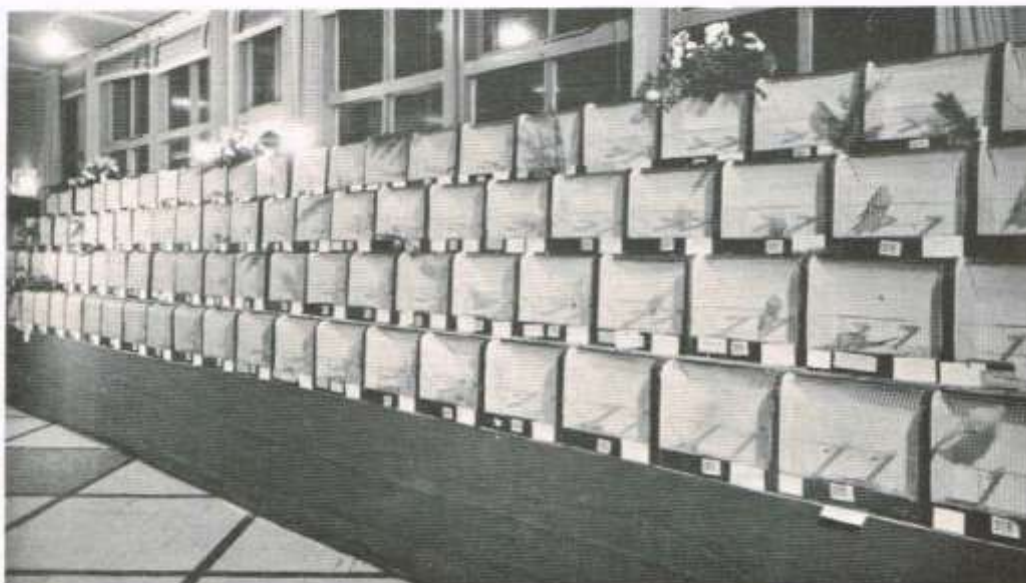
Van juni tot november kunnen de zaden geoogst worden.

Naast de wildzang eten kanaries de zaden van varkensgras, bovendien ook exoten, met name oranjekaakjes, goudbuikjes, paapjes en dwergkardinalen.

TENTOONSTELLINGEN

Nog enkele maanden scheiden ons van een der grootste evenementen in onze sport. Eind Oct, begin Nov, reeds openen de eerste tentoonstellingen hun deuren en nodigen ons uit voor een bezoek, om de resultaten te bekijken die in het afgelopen kweekseizoen tot stand zijn gebracht.

Heeft men eenmaal de keurbriefjes in handen, dan valt de spanning weg. Vreugde, teleurstelling, het al of niet eens zijn met de keurmeester, is de sfeer die geschapen is onder de inzenders. De catalogus wordt zorgvuldig nagepluisd, dikwijls niet alleen naar de successen van zichzelf of anderen,

Vooraf de eerste t.t.s in het seizoen worden door de liefhebbers verwachtingsvol bezocht. Men is benieuwd naar de puntenlijsten van de kanshebbers. In elke vereniging treffen we liefhebbers aan, die elk t.t. seizoen opnieuw doordringen in de top van de t.t. Reeds in de loop van het broedseizoen krijg je te horen; die en die, met name genoemd, worden de kampioenen dit jaar. Of; wij kunnen wel thuisblijven, want kweker Nieuwkleur heeft iets aparts gefokt. Kortom de liefhebber leeft al maanden van te voren naar de t.t. toe. En is het dan zover dat de dag van inkooien is aangebroken, dan brengen zij quasi onverschillig hun vogels. De meest geplaatste opmerking is dan; we zullen wel zien hoe ze het er afbrengen. De dag van de keuring wordt spanningsvol afgewacht. Dikwijls probeert men kort na afloop van de keuring om zo snel mogelijk te weten te komen, hoe hun inzendingen het er hebben afgebracht.

doch men controleert tevens of er geen vergissingen zijn gemaakt met de toekenning van prijzen. Een dergelijke vergissing kan soms plaats vinden. Het is dan de taak van de t.t. commissie om hiervoor een oplossing te vinden. Meent een inzender dat hij op een of andere manier te kort is gedaan, dan is het zaak om bij het ontdekken van een onregelmatigheid, direct een der commissieleden, bij voorkeur de t.t. secretaris, hiervan in kennis te stellen. Wordt er te lang gewacht met zoiets, dan blijkt later dat het moeilijk is om de fout te herstellen. Laten we vooral mild zijn in ons oordeel, als het niet precies verloopt zoals we hadden gewenst. Laten we onze critiek (al te snel zijn we geneigd om deze te spuien) bewaren voor een gelegenheid die beter past.

Het valt mij op, dat vooral op grote nationale of internationale tentoonstellingen, figuren rondlopen, die overal en op iedereen critiek hebben. Natuurlijk

is het hun goed recht om critiek uit te oefenen. Dit kan zelfs heel gezond werken, mits we onze critiek uiten in opbouwende zin. Doch critiek in afbrekende vorm heeft totaal geen zin, zij leidt alleen tot bederf van de sfeer.

Vele verenigingen hebben de gewoonte om elk jaar een nieuw t.t. bestuur te kiezen.

Dit kan als gevolg hebben dat de organisatie van de t.t. steeds in handen is van mensen die er vreemd tegenover staan. De mogelijkheid is dan aanwezig, dat alles niet draait zoals men gewenst had te zien. Bij voorkeur zullen we dus gebruik moeten maken van een vaste kern in het t.t. bestuur. Liefhebbers die op dat gebied hun sporen hebben verdiend.

Vooraf voor de meest belangrijke figuur in een t.t. bestuur, de t.t. secretaris, zullen we een man moeten hebben, die niet alleen administratief onderlegd is, doch tevens goed op de hoogte is met de indeling van de verschillende groepen en klassen van de vogels. Juist als dit werk nauwkeurig geschiedt, wordt voorkomen dat er fouten worden gemaakt. En worden er ondanks alle goede zorgen toch nog kleine foutjes gemaakt, laten we er dan langs kijken. Natuurlijk zullen we trachten bij een volgende t.t. de gemaakte fouten in het verleden niet meer te maken.

Met de regelmaat van de klok moeten we er op wijzen dat het belangrijk is, om onze vogels getraind naar de t.t. te sturen. Elke vogel kan alleen objectief worden beoordeeld als het dier zich rustig gedraagt. De keurmeester zal met de aan hem gegeven maatstaven, een beoordeling moeten maken van de vogel die hem wordt voorgebracht op de keurtafel. De meest correcte beoordeling zal hij kunnen maken van een afgerichte vogel. De afgerichte vogel is door de keurmeester snel te herkennen. De gedragingen zijn van dien aard, dat hij van alle kanten zijn keurobject kan bekijken. Het is een plezier om van een getrainde vogel een keurbriefje te schrijven.

Onder de liefhebbers zijn er waren kunstenaars in het africhten van hun vogels. Zij hebben hun showdieren zo ver gekregen, dat zij bij de minste aanraking van de kleurkooi, zich draaien als de hautaine verschijning van een mannequin. Ik weet wel een dergelijke gratie is niet te bereiken met vogels die nerveus van aard zijn. Het is moeilijk om zo'n vogel iets aan te leren. Maar we kunnen er in elk geval voor zorgen, dat zij of hij zich in de kleurkooi niet gedraagt als een opgejaagd dier. Hebben we vogels die we absoluut geen kalme kunnen leren, dan kunnen we ze beter thuislaten. Niet dat er alleen

geen eer mee te behalen is, het is ook geen propaganda voor onze sport.

Als we onze toekomstige prijswinnaars uit gaan zoeken, dan zullen we dit niet gaan doen op de laatste dag van inschrijving. Het tijdsbestek tussen inschrijving en inzending is te kort om het showstuk af te richten. We zullen daar echt de tijd voor moeten nemen. Het meest aanbevelenswaardige is, dat we direct na de rui de vogels apart zetten, die naar onze mening het meest geschikt zijn voor de t.t. Geleidelijk aan zullen we de vogels wennen van de grote vlucht naar de kleurkooi. Het beste is om hun eerst van de grote vlucht over te brengen in een kleine vlucht, bijv. de broedkooi, zijn zij dit eenmaal

gewend dan pas in de kleurkooi. We kienen dit zo uit, dat zij enkele weken voor de t.t. geplaatst zijn in de kleurkooi. Naar gelang we tijd hebben, gaan we onze vogels trainen. We kunnen dit doen, door de kooien uit te zetten. De vogel moet gewend worden aan verplaatsing, we zullen daarom de kooien steeds van plaats laten wisselen. Zijn onze vogels daaraan gewend, dan beginnen we voorzichtig met een stokje of iets dergelijks tegen de kooi te tikken. In het begin zullen zij misschien wat schrikachtig reageren. Na verloop van enkele dagen als we meerdere malen deze handeling herhalen, zullen zij uit nieuwsgierigheid een strekkende houding aannemen. Hoe veelvuldiger wij deze oefeningen kunnen doen, des te rustiger zal de vogel worden en steeds meer houding aan gaan nemen. Van tijd tot tijd moeten we een waarschuwing laten horen dat het verplicht is om de uniforme voorgeschreven Bondskleurkooien te gebruiken. Laten we ons toch aan deze bepalingen houden. Ook wat de kleur der kooien aangaat. Niet de ene kooi wit, groen of hemelsblauw, doch de voorgeschreven kleur. U weet dat de daarvoor geschikte verf is te krijgen via het bondsbureau.

Vervolg op pag. 415

Charles Everitt

Australische spotvogels worden maar zelden geïmporteerd en slechts bij hoge uitzondering lukt het een paartje te bemachtigen. Er komen in Australië 14 verschillende soorten voor en de soort waar het hier om gaat — de blauwstaart — spotvogel (*Malurus cyaneus*) — wordt aangetroffen in de Zuid-Oostelijke delen van Australië en in Tasmanië.

Ze zijn ongeveer 12 1/2 cm. lang, waarvan de staart ongeveer de helft voor zijn rekening neemt.

De man heeft een lichtblauwe oor-streek, bovenkop, nek en bovenrug, de keel is donkerblauw. De verdere kop, borst en bovenrug zijn zwart, de buik

DE BLAUWSTAART- SPOTVOGEL

van de pop en de man doet niets anders dan haar aanmoedigen met zijn voortdurend gezang. Het paartje, dat ik bezat bouwde drie nesten, de eerste twee werden niet voltooid en direct daarna weer uit elkaar getrokken. Het derde nest was koepelvor-

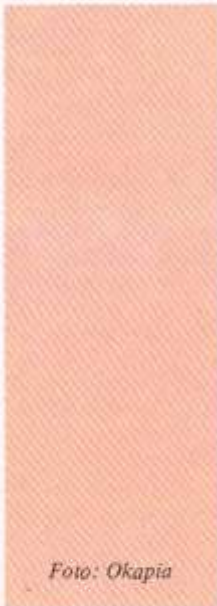

Foto: Okapia

en onderstaart-dekveren zijn wit-grijs, de staart is blauw en de vleugelveren donkerbruin. De pop is grijsbruin met een donkerbruine staart en, lichtere onderzijde.

De eerste 3 jaren hebben de mannen een rust- en een bruilofts kleed, zoals wij dat bij de wevers kennen. Hij verliest dan buiten de broedtijd zijn heldere blauwe kleuren en veel van het zwart.

In een volière schijnen ze de gewoonte te hebben twee of meer nesten te bouwen alvorens het definitieve broednest te maken, waarbij de oude nesten weer vernield worden.

De nestbouw, waarvoor fijne twijgen en grasshalmen gebruikt worden, komt geheel voor rekening

mig, met het invleggat bij de bovenkant en afgeschermd door een overstekend gedeelte.

Het was vrij diep en verborg de pop geheel toen deze het eerste eitje begon te bebroeden. Het legsel bestond uit 3 eieren, die door de pop allen werden uitgebroed.

In verband met het diepe nest en het gevaar de eitjes te beschadigen zag ik er van af ze op te meten, maar ik schat dat de maten ca 10 x 7 mm. bedroegen. Ze waren rose — wit van kleur met kleine roodbruine stippen.

De broedtijd bedraagt 12 — 14 dagen en toen de eitjes uit waren gekomen was alles wat ik kon waarnemen 3 kleine heldere rose — rode bekjes.

Zodra de jongen geboren waren begon de man te beseffen dat er nu voor hem ook werk aan de winkel was en prompt begon hij volop levend voedsel aan te slepen.

De eerste 3 dagen voerde hij alles aan de pop, die het aan de jongen doorgaf, maar daarna voerde hij de jongen direkt. Als aanvulling op de vele vliegen en insekten die de oudervogels in de dichte struiken van de volière zelf vinden, gaf ik ieder uur kleine meelwormen en maden. Verder werd iedere avond een verlicht insekten-vangapparaat opgezet, dat de volgende dag met tussenpozen in de volière gelegd werd. De vangst was zeer gevariëerd, van de grootste motten tot de kleinste muggen. De pop gaf de voorkeur aan de grotere motten, die ze in het nest van de vleugels ontdeed en dan in de keeltjes van de jongen werkte. De man maakte het zich gemakkelijk door alleen maar de kleine insekten te vangen, die hij zonder verdere bewerking aan de jongen kon voeren.

Toen ze 10 dagen oud waren verlieten de jongen

het nest en ze waren toen miniatuur-uitgaven van de moeder. Het was een bijzonder leuk gezicht de 3 jongen tussen hun ouders in op een tak te zien zitten.

Zo klein als ze waren konden ze al bijzonder goed vliegen en overal volgden ze hun ouders, om voedsel bedelend. Toen ze 3 weken oud waren zag ik ze voor het eerst zelf voedsel eten, maar het duurde toen nog een week alvorens ze zelfstandig waren.

De eerste blauwe veren kwamen in de staart door toen ze 4 maanden oud waren en op dat moment was het dus mogelijk man en pop te onderscheiden, het bleken een man en twee poppen te zijn.

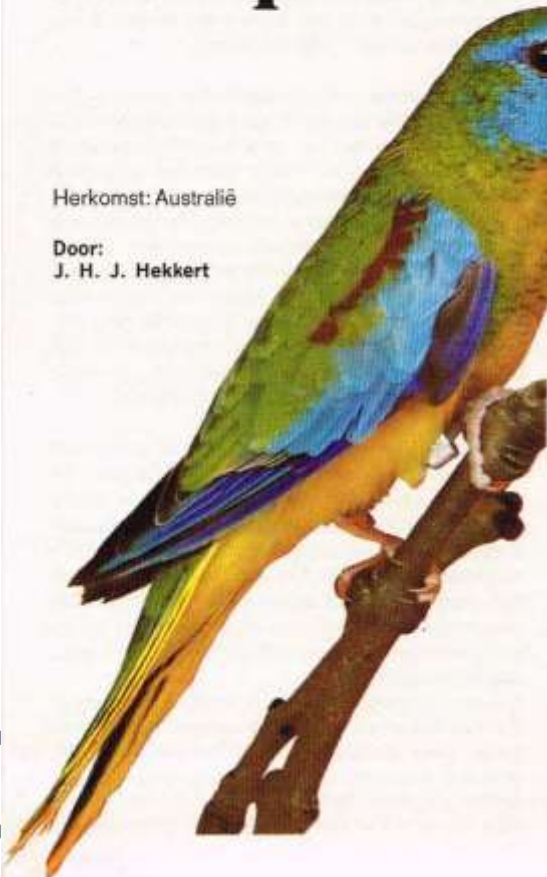
Hoewel ze buiten het broedseizoen erg vreedzaam zijn, is het niet aan te raden om gedurende de broedtijd twee of meer vogels van het zelfde geslacht in één kooi of volière samen te houden, daar ze in deze tijd tegenover soortgenoten bijzonder strijdlustig zijn, dit geldt zowel voor mannen als poppen.

Turquoise parkiet

Herkomst: Australië

Door:
J. H. J. Hekkert

De Turquoise parkiet komt uit het oostelijk deel van Australië. Alhoewel hij tijdens zijn ontdekking aan het einde van de achttiende eeuw veelvuldig voorkwam, dacht men aan het begin van deze eeuw dat hij uitgestorven was. Het tegendeel werd bewezen daar hij naderhand op verschillende plaatsen weer tevoorschijn kwam en momenteel in oost-Australië lang geen zeldzaamheid meer is.

Evenzo is het gegaan met de SPLENDID-parkiet die het aangrenzende deel bevolkt. In de natuur broeden deze parkieten 5-10 meter boven de grond en de holten van de bomen zijn dan dikwijls 1 meter diep.

Aangezien de meeste van onze volières niet aan deze eisen voldoen, vind ik het voor de beginner niet zo belangrijk hoe deze vogels in de natuur broeden en welk voedsel zij daar gebruiken. Wel is het voor ons van belang hoe we deze parkieten in onze omgeving tot broeden krijgen met een gunstig resultaat en met een ons ter beschikking staand voedsel.

Hiermede wil ik niet zeggen dat het niet interessant is te weten hoe en waar zij in de vrije natuur leven maar dit kan men in ieder vogelboek vinden. Daarom is het zo belangrijk dat de praktijkervaringen in de maandbladen staan.

De TURQUOISINEPARKIET behoort wel tot een van de gemakkelijkst broedende Australische parkieten. De voor deze parkieten benodigde ruimte hoeft echt niet groot te zijn. Wanneer we over een voliëre beschikken van 100 x 200 cm., zullen we goede resultaten boeken, alhoewel een ruimere voliëre altijd aanbeveling verdient, doch dit geldt uiteraard voor alle dieren die in gevangenschap gehouden worden.

De Turquoise parkiet kan goed ons klimaat verdragen, doch grote temperatuurverschillen zijn o.a. nadelig voor de bevruchting. Het is daarom zeer aan te bevelen dat deze dieren over een nachthok kunnen beschikken, dat zeker niet verwarmd hoeft te worden. Het is zelfs aan te raden ze 's winters niet te verwarmen, want wanneer dan het voorjaar aanbreekt en de nachten korter worden terwijl de temperatuur stijgt zullen ze bij ons dan ook in het voorjaar broedrijp worden, terwijl volgens hun natuurgewoonten het in hun vaderland dan winter is. We kunnen dan ook zo omstreeks begin maart de broedblokken in orde maken en deze ophangen.

Aangezien deze parkieten holenbroeders zijn, dienen we de broedblokken zo diep mogelijk te maken, zodat de broedende vogel in het donker zit, althans geen last heeft van invallend licht. De diepte onder het vlieggat, dat een diameter heeft van ongeveer 6 cm., moet dan ook minimaal 25 cm. zijn. Het blok mag gerust veel dieper zijn, doch dan moeten we er voor zorgen dat de parkieten langs een laddertje van b.v. gaas naar de opening kunnen komen. Een grondoppervlakte van 25 x 25 cm. is voldoende. Aan de bodembedekking moeten we wel enige aandacht schenken. Persoonlijk gebruik ik vermolmd hout, dat ik goed nat maak en dit wordt dan stevig tegen de bodem gedrukt en wel zo, dat er een enigszins holle vorm ontstaat. Het hout moet echter niet volledig verpulverd zijn, want dan stuift het, hetgeen irriterend werkt. Dat is trouwens ook mijn bezwaar bij het gebruik van b.v. turfmoel en zaagsel. Zolang dit vochtig blijft is er niets aan de hand, doch zodra de bovenste laag droog is stuift dit ook. Willen we altijd voor een goede vochtigheid zorgen, dan is het het beste om onder het blok een waterbak te monteren die voortdurend gevuld is met water. De bodembedekking mag men nooit te dik maken, daar de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat de eieren anders begraven worden. Een dikte in het midden van het blok van 3 cm. is voldoende.

Indien de vogels broedrijp worden, beginnen zij elkaar te voeren, de man vliegt af en aan naar het blok

en na een tijdje begint de pop het blok ook eens te inspecteren. Ze maakt een ligplaats voor haar eieren en het behoeft U niets te verwonderen, wanneer een pop een deel van het materiaal er weer uitgooit.

Het kan bij Turquoise's een week of vier duren voordat het eerste ei komt. Het is aan de pop te zien wanneer zij dit verwacht. Zij zit dan met enigszins hangende vleugels en doorgezakt onderlichaam op de stok. Een dag later kunnen we het blok dan wel eens gaan bekijken en wanneer het ei er ligt is het aan te bevelen dit te verwisselen voor een steen of onbevucht ei, omdat de pop vrijwel direct gaat broeden (uitzonderingen bevestigen ook hier weer de regel).

Aangezien de pop vier tot zes eieren legt, is het verschil in jonge vogels nogal aanzienlijk en om nu de laatste jongen ook groot te krijgen leggen we de eerste drie eieren weer terug als het vierde ei gelegd is en halen vanzelfsprekend de stenen eieren weer weg. Hiermede bereiken we dat het verschil in grootte van de jongen aanzienlijk minder is, zodat de kleinen niet verdrukt worden.

Na een week kan men de eieren schouwen en bepalen welke niet bevrucht zijn. Laat de onbevuchte eieren liggen. Het kan geen kwaad en de pop is gewend aan dit aantal. Het is altijd aan te bevelen niets aan haar broedomgeving te veranderen. Na ongeveer achttien dagen kan men de jongen verwachten. Doch dit kan wel eens verschillen door invloed van de weersomstandigheden. De weersomstandigheden hebben ook bijzonder veel invloed op de bevruchting. Komen er tijdens de bevruchtingsperiode koude dagen en nachten voor, dan behoeft het ons niet te bevreemden, wanneer meerdere zo niet alle eieren onbevucht zijn.

Voordat de eieren uitkomen dienen de ouden aan het opfokvoer gewend te zijn. Dit opfokvoer kan van velerlei aard zijn. We kunnen het in de handel verkrijgbare opfokvoer verstrekken. Het ene soort is gebruiksklaar het andere dient dikwijls enigszins rul gemaakt te worden. Geweekte en gekiemde zaden mogen ook niet achterwege blijven evenals groenvoer, doch dit laatste dient de eerste dagen matig verstrekt te worden. Bijzonder dol zijn ze op allerlei onkruidzaden.

Gewoonlijk hang ik bossen onkruid en grashalmen in de voliëre en als opfokvoer verstrek ik gekiemde zaden waar doorheen dan opfokvoer en universeelvoer gemengd wordt. Vooral op warme dagen dienen we niet te veel te verstrekken, daar het anders verzuurt. We kunnen dan beter tweemaal per

dag vers geven. Ook is in melk geweekt brood zeer goed, doch dit wordt bijzonder gauw zuur.

Mocht U nog niet weten hoe aan gekiemde zaden te komen dan is mijn methode, dat ik voor een dag of drie een mengsel van gemengd tropisch zaad, zonneplitten en hennep in een emmer water doe; dit geheel goed spoel en de volgende dag een hoeveelheid voor een dag eruit neem. Na dit gespoeld en uitgelekt te laten hebben doe ik het in een plastic zak. Het overige voer wordt van vers water voorzien.

De volgende dag is het voer in de plastic zak voldoende gekiemd. Dit wordt nog even gespoeld en na goed uitgelekt of in een zeef uitgeslingerd te zijn meng ik het met het opfokvoer in de verhouding van ongeveer 1 op 10. Tegelijkertijd maak ik weer een deel gereed in de plastic zak om dit te laten kermen. Het zijn overigens niet alleen de parkieten die er dol op zijn, doch alle vogels gebruiken er hun deel van.

Wanneer de jongen uitgevlogen zijn moeten we het nestblok weer grondig reinigen en kan weer voor het volgende legsel in orde gebracht worden. De jonge turquoisines kunnen bij de ouden blijven, doch wanneer de ruimte niet al te groot is dienen de jongen verwijderd te worden. Haal nooit te vroeg de jongen weg want ze worden nog geregeld zo nu en dan gevoerd. Wanneer we ze weghalen voor de anderen uitvliegen is dit keurig op tijd.

Daar onze vogels moeten broeden in onze zomermaanden, dienen we ze na augustus of september niet meer in de gelegenheid te stellen te gaan broeden. Ze beginnen immers reeds weer vroeg in het voorjaar en een rustperiode van ongeveer 5-6 maanden mogen ze wel hebben, willen we tenminste het volgende seizoen weer succes hebben.

TENTOONSTELLINGEN

Vervolg van pag. 411

Een enkele maal komt het voor, dat de voorgebrachte kooi op zijn zachtst uitgedrukt een niet bepaald hygiënische indruk maakt. Dit valt niet alleen op door de keurmeester, maar ook de t.t. bezoeker zal dit visitekaartje van de inzender niet ontgaan. Vergeet niet dat de keurmeester de bevoegdheid heeft om een vuile kooi terzijde te plaatsen. Laten we er voor zorgen dat de vogels, waaraan we onze aandacht het gehele jaar hebben besteed, in schone, uniforme kooien worden ingebracht. Niet alleen dat een vuile kooi een onplezierige indruk maakt, het is niet denkbeeldig dat een dergelijke kooi een bron van besmetting herbergt.

Als laatste van dit praatje, mag ik u vanaf deze plaats opwekken om uw — toppers — in te zenden naar de grote Internationale Wedstrijd, welke gehouden wordt te Rotterdam van 24 jan. tot 2 Febr. 1969. Vooral omdat er reeds vele toezeggingen gedaan zijn uit het buitenland, mogen de Nederlandse kwekers niet achterblijven. Nog steeds heeft Nederland een naam hoog te houden, en dit kunnen we alleen als we onze topvogels in elke kleurslag exposeren in concurrentie met onze buitenlandse vogelvrienden. Niet dat u alleen de kans wordt geboden om Internationaal Kampioen te worden, doch tevens kunt u het predicaat Bondskampioen verwerven. Uw vogels zullen daar worden gekeurd door Ned. keurmeesters in samenwerking met buitenlandse keurmeesters die op internationaal gebied hun sporen hebben verdiend. Alleen al met het inzenden van uw vogels kunt u kans maken op een prachtig goud horloge, zes van deze uurwerken zullen worden verloot onder alle inzenders.

Rest mij nog u succesvol en gezellig t.t. seizoen toe te wensen en een tot ziens in Rotterdam.

Eetlust bij vogels. Eén paar zwaluwen redt gedurende één zomer 6 naaldbomen van vernietiging door insecten. Teneinde hun kroost te kunnen opfokken moet het paartje per dag tenminste 7000 insecten vangen. Vasten kan een kolibrie niet, want overdag moet hij steeds voedsel opnemen en één uur zonder voedsel betekent zijn dood. De condor daarentegen is een ware hongerkunstenaar; hij kan zelfs 4 maanden zonder voedsel. Wanneer hij echter een buit te pakken krijgt verslindt hij onmatige hoeveelheden. De adelaar kan een maand vasten, een lange periode, want een mens kan niet langer dan 40 dagen zonder voedsel, hoewel Gandhi 41 dagen vastte destijds.

EEN OGENBLIKJE

S. J. Houtenbos

Op m'n vorige artikelen heb ik een aantal reacties van lezers ontvangen; leuke reacties! De meesten heb ik reeds persoonlijk beantwoord, maar enkele liefhebbers zullen nog wat geduld moeten hebben. Hun brieven zou ik liever in ons orgaan willen behandelen omdat hun vragen algemeen zijn, zodat ook anderen daar iets aan hebben. Willen zij, die nog geen antwoord hebben ontvangen, zo goed zijn nog even geduld te hebben?

De vorige keer paarden we, zoals U zich wellicht herinneren zult, een blauwe parkiet aan een groene. U heeft toen kunnen zien dat de jongen daaruit GROEN waren, terwijl de blauwe kleur toch aanwezig was, zij het onzichtbaar.

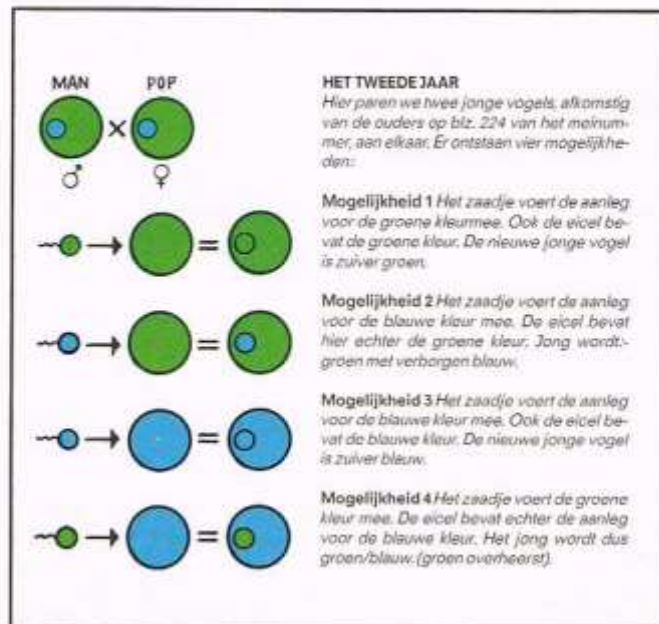
(Uit de reacties bleek dat de uitleg voldoende duidelijk was).

Deze paring hebben we met gekleurde cirkels geïllustreerd.

We zullen nu een stapje verder gaan en twee jon-

zaadcel	x	eicel	=	kiemcel
groen	x	groen	=	zuiver groen
blauw	x	groen	=	uiterlijk groen, met verborgen blauw
groen	x	blauw	=	uiterlijk groen, met verborgen blauw
blauw	x	blauw	=	zuiver blauw

Om dit in dezelfde trant te verduidelijken als de vorige keer bovenstaande paring nog even schematisch.

Wissel

De

Welke aanleg, hetzij voor de groene kleur hetzij voor blauw, een rol zal spelen is niet vooruit te zeggen. Dat berust op „toeval“.

Maar we kunnen wel de trefkansen op het schema zien.

Van de vier mogelijkheden is er één voor zuiver groen, twee voor groen/blauw en één voor zuiver blauw.

De trefkans voor groen met verborgen blauw (groen/blauw) is tweemaal zo groot als voor zuiver groen of zuiver blauw.

Wanneer we nu deze kansen in procenten uitdrukken komen we tot de volgende uitslag:

Alle vier mogelijkheden tesamen is 100%. Een mogelijkheid is dus 25%.

De paring groen/blauw x groen/blauw geeft dus de volgende kansen:

- 25% kans op zuiver groen.
- 25% kans op zuiver blauw.
- 50% kans op groen met verborgen blauw.

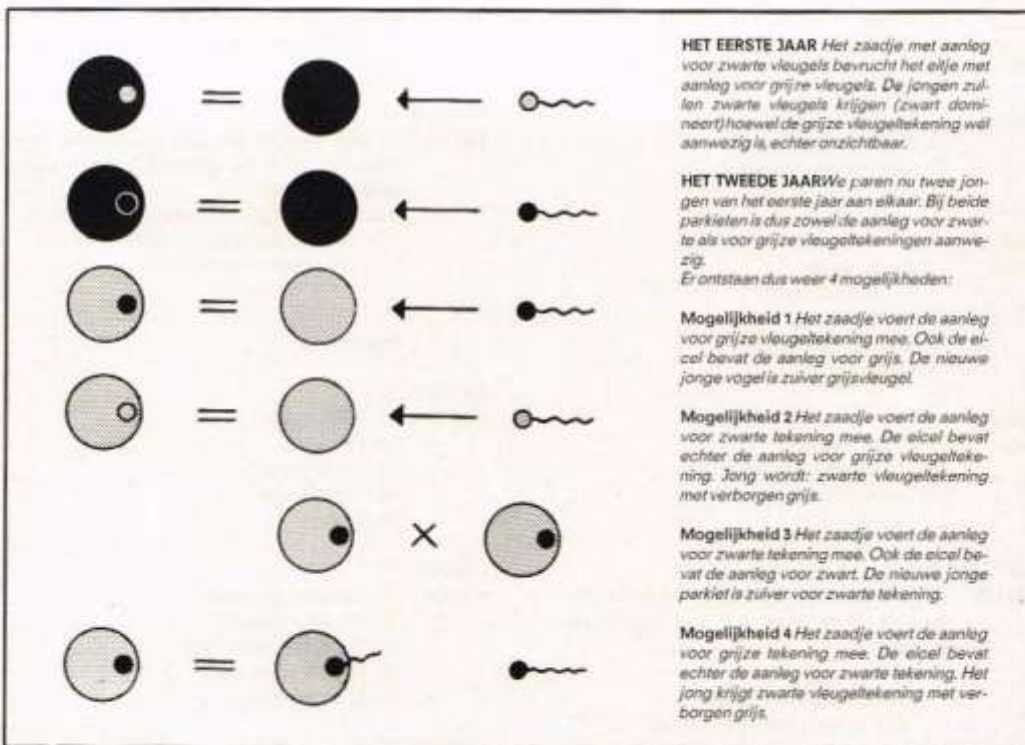
100% totaal

Dit is nu het hele principe van de overdracht van de kleuren van ouders op kinderen. Dit is de techniek waarvan de natuur zich bedient; het grondbeginsel waarop wij onze kleur fokkerij kunnen beoefenen. Neem bijvoorbeeld de kleur van de vleugels! Normaal hebben de parkieten zwarte vleugeltekening. Er zijn destijds echter ook parkieten ontstaan met grijze vleugels.

De blauwe grijsvleugelparkieten kunnen ware schoonheden zijn!

Als we nu een man met zwarte vleugeltekening paren aan een pop met grijze vleugeltekening, gebeurt precies hetzelfde wat we hebben gezien bij de groene en blauwe lichaamskleur.

Vanwege de duidelijkheid nog even beknopt in kleurenschema.

Ziet U? Het eerste jaar uitsluitend parkieten met ZWARTE vleugeltekening, maar de grijze kleur is wel degelijk aanwezig. Om dat de vleugeltekening nooit én zwart én grijs kan zijn, zal één van deze kleuren voorlopig onderdrukt moeten worden.

In dit geval is het de grijze kleur omdat zwart nu eenmaal overheerst, domineert, dus **dominant** is.

Ziet U ook dat in het tweede jaar zowel de zwarte

als de grijze kleur te voorschijn komen? En ziet U ook dat het in dezelfde kans-verhouding is als bij de groene en blauwe lichaamskleur? Namelijk 25% — 25% — 50%?

Voor de komende maand weer voldoende om over na te denken. Lees en herlees beide artikelen; besteed er desnoods iedere dag wat tijd aan, al is het maar een ogenblikje!

VRAAGPROGRAMMA

voor de bondskampioen- en districtswedstrijden, alsmede dienende als richtlijn voor de onderlinge- en nationale wedstrijden.

HOOFDGROEP 1 Kleurkanaries

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
- b.) 1 vogel E.K. 1968
- c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
- d.) 1 vogel E.K. 1967

Groenserie

GROEP 1

- Klasse 1 Staalblauw
- 2 Blauw
- 3 O.r.bronz
- 4 O.r.bronz sch.
- 5 Goudgroen
- 6 Groen

GROEP 2

- Klasse 7 Blauwpastel
- 8 O.r.bronz pastel
- 9 O.r.bronz pastel sch.
- 10 Goudgroen pastel
- 11 Groen pastel

GROEP 3

- Klasse 12 Blauw opaal
- 13 O.r.bronz opaal
- 14 O.r.bronz opaal sch.
- 15 Goudgroen opaal
- 16 Groen opaal

GROEP 4

- Klasse 17 O.r.bronz ivoor
- 18 O.r.bronz ivoor sch.
- 19 Goudgroen ivoor
- 20 Groen ivoor

GROEP 5

- Klasse 21 Alle kleuren, die een combinatie vormen van de in groep 1, 2, 3 en 4 genoemde vogels
- b.v. Blauw pastel opaal
- O.r.bronz ivoor opaal
- O.r.bronz pastel ivoor opaal

Agaatserie

GROEP 6

- Klasse 22 Zilveragaat
- 23 O.r. agaat
- 24 O.r. agaat sch.
- 25 Goud agaat
- 26 Agaat

GROEP 7

- Klasse 27 Zilveragaat pastel
- 28 O.r. agaat pastel
- 29 O.r. agaat pastel sch.
- 30 Goud agaat pastel
- 31 Agaat pastel

GROEP 8

- Klasse 32 Zilveragaat opaal
- 33 O.r.agaat opaal
- 34 O.r.agaat opaal sch.
- 35 Goudagaat opaal
- 36 Agaat opaal

GROEP 9

- Klasse 37 O.r.agaat ivoor
- 38 O.r.agaat ivoor sch.
- 39 Goud agaat ivoor
- 40 Agaat

GROEP 10

- Klasse 41 Alle kleuren die een combinatie vormen van de in de groep 6, 7, 8 en 9 genoemde vogels
- b.v. O.r.agaat ivoor opaal
- Zilveragaat pastel opaal
- Goudagaat pastel ivoor.

Bruinserie

GROEP 11

- Klasse 42 Zilverbruin
- 43 O.r.bruin
- 44 O.r.bruin sch.
- 45 Goud bruin
- 46 Bruin

GROEP 12

- Klasse 47 Zilverbruin pastel
- 48 O.r.bruin pastel
- 49 O.r.bruin pastel sch.
- 50 Goud bruin pastel
- 51 Bruin pastel

GROEP 13

- Klasse 52 Zilverbruin opaal
- 53 O.r.bruin opaal
- 54 O.r.bruin opaal sch.
- 55 Goudbruin opaal
- 56 Bruin opaal

GROEP 14

- Klasse 57 O.r.bruin ivoor

- 58 O.r.bruin ivoor sch.
- 59 Goudbruin ivoor
- 60 Bruin ivoor

GROEP 15

- Klasse 61 Alle kleuren, die een combinatie vormen van de in de groep 11, 12, 13 en 14 genoemde vogels
b.v. O.r.bruin pastel ivoor
O.r.bruin ivoor opaal

Isabelserie

GROEP 16

- Klasse 62 Zilver isabel
63 O.r. isabel
64 O.r. isabel sch.
65 Goud isabel
66 Isabel

GROEP 17

- Klasse 67 Zilver isabel pastel
68 O.r. isabel pastel
69 O.r. isabel pastel sch.
70 Goud isabel pastel
71 Isabel pastel

GROEP 18

- Klasse 72 Zilver isabel opaal
73 O.r. isabel opaal
74 O.r. isabel opaal sch.
75 Goud isabel opaal
76 Isabel opaal.

GROEP 19

- Klasse 77 O.r. isabel ivoor
78 O.r. isabel ivoor sch.
79 Goud isabel ivoor
80 Isabel ivoor

GROEP 20

- Klasse 81 Alle kleuren, die een combinatie vormen van de in groep 16, 17, 18 en 19 genoemde vogels
b.v. O.r. isabel pastel ivoor
O.r. isabel ivoor opaal

Gepigmenteerde Mozaïekserie

GROEP 21

- Klasse 82 Mozaïek Brons
83 Mozaïek Agaat
84 Mozaïek Bruin
85 Mozaïek Isabel

GROEP 22

- Klasse 86 Mozaïek Brons pastel
87 Mozaïek Agaat pastel
88 Mozaïek Bruin pastel
89 Mozaïek Isabel pastel

GROEP 23

- Klasse 90 Mozaïek Brons opaal
91 Mozaïek Agaat opaal
92 Mozaïek Bruin opaal
93 Mozaïek Isabel opaal

GROEP 24

- Klasse 94 Mozaïek Brons ivoor
95 Mozaïek Agaat ivoor
96 Mozaïek Bruin ivoor
97 Mozaïek Isabel ivoor

GROEP 25

- Klasse 98 Alle vogels die een combinatie vormen van de in groep 21, 22, 23 en 24 genoemde vogels
b.v. Mozaïek brons pastel opaal
Mozaïek agaat pastel ivoor

Vetstofkleuren

GROEP 26

- Klasse 99 Dominant wit
100 Oranje Rood
101 Zaim
102 Citroengeel
103 Goudgeel
104 Strogeel

GROEP 27

- Klasse 105 Roze ivoor
106 Roze ivoor sch.
107 Goudgeel ivoor
108 Geel ivoor

GROEP 28

- Klasse 109 Mozaïek (blank)
110 Mozaïek ivoor

Diversen

GROEP 29

- Klasse 111 Recessief Zilvertinten
112 Recessief wit

GROEP 30

- Klasse 113 Alle ino kanaries (o.a. albino, lubino, rubino etc.)

VRAAGPROGRAMMA

114 Nieuwe mutaties (o.a. grijsvleugels en gezoomde kanaries)

HOOFDGROEP 2 Vorm-, postuur- en kuifkanaries

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
- b.) 1 vogel E.K. 1968
- c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
- d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 31

Klasse 115 Vorm- en postuurkanaries en gekuifde kanaries.
Yorkshire, Norwich, Crested, Border-Fancy, Lizard, Gloster-Fancy

HOOFDGROEP 3 en 4 Zangkanaries

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
- b.) 1 vogel E.K. 1968
- c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
- d.) 1 vogel E.K. 1967

HOOFDGROEP 3 Harzers

GROEP 32

Klasse 116 stammen 4 vogels E.K.
Klasse 117 1 vogel E.K.

HOOFDGROEP 4 Waterslagers

GROEP 33

Klasse 118 stammen 4 vogels E.K.
119 1 vogel E.K.

HOOFDGROEP 5 Wildzang

b.) 1 vogel E.K. of O.K.

GROEP 34

Klasse 120 Vinken
121 Sijsjes
122 Groenvinken
123 Geelgorsen
124 Putters
125 Kneuters
Voorzien van een vaste voeding met eigendomsbewijs. Gedurende de T.T. dient het eigendomsbewijs bij het T.T.-comité in bewaring te worden gegeven.

HOOFDGROEP 6 Bastaarden

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
- b.) 1 vogel E.K. 1968
- c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
- d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 35

Klasse 126 Bastaarden van kan. x wildzang (Bastaarden met kanariebloed)

GROEP 36

Klasse 127 Bastaarden wildzang x wildzang of tropisch x tropisch (bastaarden zonder kanariebloed)

HOOFDGROEP 7 Grasparkieten

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
- b.) 1 vogel E.K. 1968
- c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
- d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 37

Klasse 128 Licht groen
129 Donker groen
130 Olijfgroen
131 Grijsgroen

GROEP 38

Klasse 132 Hemelsblauw
133 Kobalt blauw
134 Mauve
135 Grijs
136 Violet
137 Alle geelmaskers

GROEP 39

Klasse 138 Lutino
139 Albino
140 Gele zwartoog
141 Witte zwartoog
142 Albino- en witezwartoog geelmasker creme

GROEP 40

Klasse 143 Regenboog
144 Geel- en witvleugel

GROEP 41

Klasse 145 Alle kleurslagen deensbont incl. D.B. cinnamonfallow-grijsvleugel en geelmasker opaline.
146 Alle kleurslagen Hollandsbont, klaarpen en Austr. bont incl. H.B. en klaarpen. cinnamon-fallow grijsvleugel en geelmasker opaline

GROEP 42

Klasse 147 Cinnamon, alle kleurslagen incl. met geelmasker
148 Fallow, alle kleurslagen incl. met geelmasker
149 Grijsvleugels, alle kleurslagen incl. met geelmasker

VRAAGPROGRAMMA

GROEP 43

- Klasse 150 Alle opaline in al de erkende kleurslagen (al of niet in combinatie met cinnamon, fallow, grijsvleugeltekening en de geelmaskerfactor uitgezonderd de regenboog)
151 Alle niet genoemde kleurslagen

HOOFDGROEP 8 Grote Parkieten

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968 of 1967. Uitsluitend per stam 4 vogels van één broedjaar.
b.) 1 vogel E.K. 1968 of 1967
c.) 1 vogel O.K.

GROEP 44

- Klasse 152 Valkparkieten, Bourks, Turquoisines en alle andere neophema's, alle rosella's en overige australische parkieten.
153 Halsbandparkieten, pruimkopparkieten en alle overige soorten parkieten.

HOOFDGROEP 9 Papegaaien

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968 of 1967. Uitsluitend per stam 4 vogels van één broedjaar.
b.) 1 vogel E.K. 1968 of 1967
e.) 1 vogel O.K.

GROEP 45

- Klasse 154 Alle agaporniden en overige dwergpapegaaien
155 Alle overige soorten papegaaien.

HOOFDGROEP 10 Zebrevinken

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
b.) 1 vogel E.K. 1968
c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 46

- Klasse 156 Normaal grijs
157 Normaal bruin
158 Zwartmasker
159 Bleekrug

GROEP 47

- Klasse 160 Zilver dominant
161 Creme
162 Grijsvleugel
163 Bruinvleugel
164 Isabel

GROEP 48

- Klasse 165 Wit
166 Bont

GROEP 49

- Klasse 167 Alle poppen uit de groepen 27 en 28

HOOFDGROEP 11 Japanse Meeuwen

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968
b.) 1 vogel E.K. 1968
c.) stammen 4 vogels E.K. 1967
d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 50

- Klasse 168 Donker bruin eenkleurig
169 Roodbruin eenkleurig
170 Lichtbruin/creme eenkleurig
171 Wit

GROEP 51

- Klasse 172 Bont (donker roodbruin of lichtbruin bont)
173 Getekend
174 Gekuid

HOOFDGROEP 12 Tropische vogels

Insecten- en vruchteneters.

- b.) 1 vogel E.K. of O.K.

GROEP 52

- Klasse 175 Japanse-, zilveroor- en blauwvleugelnachtgalen.
176 Shama, Daja en alle andere lijster-soorten.
177 Alle soorten tangara's.
178 Brillenvogels, honingzuigers en alle andere soorten nectarvogels.
179 Glansspreeuwen, grijskop-pagodespreeuwen, alle soorten troepialen en alle overige spreeuwensoorten.
180 Bladvogels, bulbuls, baardvogels en alle niet genoemde soorten insecteneters.

HOOFDGROEP 13 Tropische vogels

zaadeters

- a.) stammen 4 vogels E.K. 1968 of 1967. Uitsluitend per stam 4 vogels van één broedjaar.
b.) 1 vogel E.K. 1968 of 1967.
c.) 1 vogel O.K.

GROEP 53

- Klasse 181 Alle astridensoorten (zoals melba, wienor, aurora, alle druppelastriden, alle soorten amaranten (vuurvinken) alle soorten blauwfazantjes, granaat astriden, napoleon, teugelastriden,

VRAAGPROGRAMMA

St. Helenafazantjes, elfen astrilden, bl. grijs roodstaartje, abbessijnse astrilden, tijgervinken, enz. enz.

- 182 Alle amadines (diamantvink, gouldamad., alle papegaai-amadines, spitsstaart en gordelgrasvink, maskeramadines, enz.)
- 183 Alle nonnensoorten, (zwartkop, witkop, en driekleur) bruinborstrietvink, geelborst- en witborstvink.
- 184 Alle rijstvogels, bandvinken en roodkopamad., goudmussen.
- 185 Bronzemannetjes, ekstertjes, looden zilverbekjes, parelhalsamadines en muscaatvinken.

GROEP 54

- Klasse 186 Alle weversoorten
- 187 Alle widasoorten en de staalvink
- 188 Edelzangers, mozambiquesijzen enz.

GROEP 55

- Klasse 189 Alle Amerikaanse kleurenvinken (regenboogvink, lazulivink, indigovink, veelkleurenvink, mex. nonpareil, safraanvink).
- 190 Alle soorten paapjes en cubavinken.
- 191 Alle soorten kardinalen en kernbijters (rode roodkuif, roodkop, mantelkardinaal etc.) zwartkopkernbijter, roodborstkernbijter, Chin, appelvink etc.
- 192 Grijs en rode kroonvinken
- 193 Alle soorten gorzen.

HOOFDGROEP 14 Tropische duiven

- b.) 1 vogel E.K. 1968
- d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 56

- Klasse 194 Diamant-, zwartmasker-, senegalduiven enz.

HOOFDGROEP 15 Kwartels

- b.) 1 vogel E.K. 1968
- d.) 1 vogel E.K. 1967

GROEP 57

- Klasse 195 Chin, dwergkwartel, Calf, kuifkwartel enz.

BONDSPRIJZEN 1968

voor de Districtswedstrijden

Bondskruis.

voor alle Hoofdgroepen 1 Bondskruis voor de vogel E.K. 1968 (Kampioen) met het hoogste aantal punten. In de Hoofdgroepen Wildzang en Tropische Insecten- en Vruchteneters voor de vogel E.K. of O.K. met het hoogste aantal punten.

Voor de Hoofdgroep Kleurkanaries een extra Bondskruis t.w. één voor de vetstoffen en één voor de gepigmenteerden.

Bondsmedaille.

voor de vogels E.K. 1968 met het hoogste aantal punten in een groep indien de betreffende Hoofdgroep is onderverdeeld in meerdere groepen. Vervalt voor de groep waarin de Kampioen zit.

voor de Onderlinge Wedstrijden

Bondskruis.

voor de vogel E.K. 1968 met het hoogste aantal punten waarbij eveneens begrepen Wildzang en Tropische Insecten en Vruchteneters O.K.

Afdelingen die ook zangkanaries vragen kunnen het Bondskruis naar eigen keuze toewijzen aan de vogel met het hoogste aantal punten van de zang of aan de vogel met het hoogste aantal punten van de overige groepen, met dien verstaande dat indeling van te voren in het vraagprogramma is medegegeeld.

Bondsmedaille.

voor iedere 75 ingeschreven vogels 1 medaille. Toewijzing uitsluitend aan E.K. 1968 behalve in die Hoofdgroepen waarin geen E.K. 1968 wordt gevraagd.

Hiermede vervalt de regeling vermeld op pag. 377 (vorig nummer).

INTERNATIONALE WEDSTRIJD — BONDSKAMPIONEN.

Ter gelegenheid van het 35 jarig bestaan van de Bond wordt van 20 januari t/m 2 februari 1969 een Internationale wedstrijd gehouden in Diergaarde Blijdorp te Rotterdam. Hierin wordt de Bondskampioen ondergebracht. Nadere bijzonderheden volgen in de komende maanden.

WIMOKRACHT TOP 55

Het krachtvoer voor uw vogels, dat er mede zorg voor draagt dat uw vogels in topconditie blijven.

Voor de roodfactorige vogels

WIMOKRACHT TOP 55 ROOD

met zuivere canthaxantine.

Verstrekt hiernaast het alom bekende

MOULIN MOUETTE VOGELGRIT

Het gemengde vogelgrit met: roodsteen, oesterschelpengrit, noordzeegrit, kalksteen, houtskool, maagkiesel en kalkaardig zeewier.

DE WITTE MOLEN N.V.

MEEUWEN (N.BR.)

-

TELEFOON 04165 - 210 - 245

Kanariekwekers, opgelet!!!

Haal of bestel NU

HET LIED VAN DE WATERSLAGER

Zojuist verschenen grammofoonplaat met het lied (de elf zangtoeren) van een beroemde wereldkampioen f 6,50 (afgeh. f 5,50)

HET LIED VAN DE HARZERKANARIE

Grammofoonplaat met de 8 zangtoeren van de Harzar-kanaria. De onmisbare zanger voor uw kweekvogels. f 6,50 (afgeh. f 5,50)

HANDBOEK VOOR DE KLEURKANARIE-KWEKER, Veerkamp.

Onmisbaar voor elke kweker van kleurkanaries, geschreven door de deskundige keurmeester van de N.B.V.V. f 17,50 (afgeh. f 16,50)

KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEBBERIJ,

v. d. Mark.

Niet alleen voor de beginnende, maar ook voor de gevorderde kweker zeer geschikt, met kleurenfoto's. f 10,50 (afgeh. f 9,50)

Kom naar Sint-Oedenrode en maak een keus uit de grootste sortering vogelboeken van Nederland.

U kunt bestellen door storting van het verschuldigde bedrag op giro 1067198, met vermelding van gewenste plaat of boek t.n.v.

VAN LIESHOUT ZONEN

Kofferen 19, Sint-Oedenrode, tel. (04138) 24 67

Op verzoek gratis folders.

Vionate

een product van SQUIBB
voor kerngezonde vogels

21

vitaminen en mineralen
in de juiste
wetenschappelijke verhouding

Op het etiket van elke verpakking van „VIONATE“ staat exact aangegeven in welke verhoudingen bovenvermelde ingrediënten in „VIONATE“ aanwezig zijn. De „gegarandeerde analyse“ is Uw waarborg dat U ook inderdaad krijgt waar U voor betaalt!

Verkrijgbaar in elke goede speciaalzaak

Alleenverkoop voor de Benelux:

Firma J. Rustwat Excercitiestraat 6

Rotterdam - Telefoon 010 - 11 38 00

404**INSECTICIDE** doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

Wij bieden U vrijblijvend aan: uit binnen- en buitenvolières

	f p.p.		f p.p.		f p.st.
Napollons	4,-	Maskerzebravinken	10,-	Mex nonpareils op kleur	22,50
Zilverbekjes	4,-	Zilvervleugelzebravinke	12,-	Lazulivinken	22,50
Loodbekjes	4,-	Jap meeuwtjes	7,50	Mex kernbijters	22,50
Bandvinken	4,50	Grijze rijstvogels	7,-	Mexicaanse sijsjes	22,50
Ekstertjes	5,-	Witte rijstvogels	30,-	Mex zwartkopsijsjes	22,50
Vuurvinken	6,50	Kaneelpaapjes	20,-	Roodkuifkardinalen	17,50
Goudmussen	6,50	Witkeelpaapjes	20,-	Safraanvinken	15,-
Blauwflazantjes	6,50	Zwartepaapjes	20,-	Soldatenspreuwen	25,-
Oranjeaakjes	6,50	Indische nonpareils	20,-	Roodborstroupialen	20,-
Goudbulkjes	6,50	Grasparkieten diverse		Surinaamse glansmerels	15,-
Mozambiquesijsjes	8,50	kleuren kleuren	7,-	Afrikaanse glansmerels	17,50
Edelzanger	8,50	Deensbont, albine en		Purper glansmerels	25,-
Staalvinken	8,-	lutine parkieten	12,-	Bruinkop ortolanen	6,-
Dominicaïnwidas	10,-	Valkparkieten	32,50	Chocoladekop ortolanen	12,50
Paradijswidas opkleur	17,50	Oranjevleugelparkieten	40,-	Zwartkop ortolanen	12,-
Tijgervinken	5,-	Muisparkieten	30,-	Kalibulbuls	15,-
Muskaatvinken	5,-	Nandayaparkieten	55,-	Roodoorbulbuls	15,-
Zwartkop en driekleurnonnen	6,50	Halsbandparkieten	22,50	Witoor bulbuls	15,-
Witkopnonnen	7,50	Alexander parkieten	70,-	Oevermynahs	15,-
Blauwgrijzeroodstaartjes	8,50	Derbyan parkieten	200,-	Herten mynahs	20,-
Aurorastrilde	15,-	Forstenlorries	100,-	Pagodemerels	15,-
Roodkopamadines	17,50	Geelmantellorries	200,-	Grijskopmerels	15,-
Diamantduifjes	20,-	Agap personata	50,-	Groenzwartkop papegaalen	75,-
Zwartmaskerdulfjes	17,50	Agap roseicollis	35,-	Geelvoorhoofd amazone	
Zebra-duifjes	25,-	Zanzibar wevers	20,-	papegaalen	135,-
Perudulfjes	30,-	Druppel kwartels	20,-	Grijzeroodstaart papegaalen	
Senegaldulfjes	25,-	Witborstrallen	35,-	tam	175,-
Staalvlekdulfjes	25,-	Witte Jap, kwartels	40,-	Kleine geelkuifkakatoes	135,-
Grondduif	45,-	Zilver Chinese kwartels	40,-	Ch. Spotlijster	40,-
Kaneeldulfjes	25,-	Asmara parkieten	50,-	Gealkop Troupialen	20,-
Lachduifjes	20,-			Groene kardinalen	35,-
Chin dwergkwartels	10,-			Geelschoudertroupialen	20,-
Calf kuifkwartels	45,-			Geelborstvinken	15,-
Grijze zebravinken	6,50			Geelborstkuifvinken	15,-
Witte zebravinken	8,-	Ekster Maina	25,-	Mantalkardinalen	17,50
Beige zebravinken	7,-	Indigovinken opkleur	17,50	Geelrug troupialen	40,-

Conditie: Niet franco, rembours. Minimum orders f 15,-, verpakking f 1,- per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen twee dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur. Zondags tot 12.00 uur.

"WIRIKA", ELSCHOTSEWEG 15, SCHIJNDEL, TEL. (04104) 23 55

CAROTEEN SUPPLEMENT

Door Tovo caroteen supplement toe te voegen aan ons voeder „Tovo met caroteen“, verkrijgt U de frisse natuurlijke orangerode kleur, die de spontane roodkwekers zo gaarne verlangen, mits de erfelijke roodfactoren aanwezig zijn en het

volledige kleurvolume ontwikkelt wordt.

DOSERING :

4 volle theelepels op een kilo Tovo met caroteen. De inhoud van een potje is voldoende voor 5 kg. voer.

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginnelaan 106, Rijswijk (Z.-H.), Telefoon 070-083402, Postrekening: 179688

MOEILIK TE HOUDEN VOGELS?

In het april-nummer 1968 van dit blad stond een zeer lezenswaardig artikel van de heer D. Visser. Het artikel bevat frappante praktijkvoorbeelden over het voeden van vele, moeilijk te houden soorten vogels met Frisolac (babymelkvoeding in poedervorm).

VRAAG GRATIS OVERDRUK VAN DIT ZEER LEZENSWAARDIGE ARTIKEL

HET WORDT U FRANCO TOEGEZONDEN WANNEER U EEN BRIEFKAART ZENDT AAN: CCF, POSTBUS 226, LEEUWARDEN.

NOG FELLER DONKERDER ROOD !

RED-FOOD

Rood Pigment-poeder

De kwaliteit van RED-FOOD is wederom aanmerkelijk verhoogd, zodat nu een nóg fellier donkerder rode kleur wordt verkregen, zowel bij het kweken van rode kanaries uit gele ouders, als voor het behouden en opwekken van de kleur, bij roodfactorige vogels.

M. v. Doesburg, Middachtensingel, Arnhem:
„RED-FOOD is toch wel iets apart, het is buitengewoon goed spul.“
GECO, Ottostraat 5, Venlo, Telefoon 20213.
Vraag gratis documentatie!

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:
enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

**Het adres voor
kweekvogels**

Spitsaartamadines, Bineen, Gordelgrasvinken, Bichenov, enz. enz. Goude, Zilverkwartels, Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Parkieten, Prachtroselia, Stanley, Roodrug, Gela Roodrug, Bourks, Turquoise, Pennant, Blaskop, enz. Verder alle soorten Zebra-vinken, Kwartels, Engelse Postuurkanaries, Yorkshires, Norwich, Gloster, Border, Lizard, enz.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil.

A. P. v. GILS

Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg
Tel. 04247 - 15 79

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Ekstertjes	4,50 ppr
Muskaatvinken	4,50 ppr
Gordelgrasvinken	30,— ppr
Zebra vinken	5,— ppr
Diamantvinken	45,— ppr
Bandvinken	4,50 ppr
Regenboogvinken	20,— pst
Staalvinken	6,— ppr
Groene Tijgervinken	25,— ppr
Gauldamadines	75,— ppr
Tijgervinken	5,— ppr
Witkoponnen	6,— ppr
Driekleuronnen	6,— ppr
Zwartkoponnen	6,— ppr
Doodekoponnen	7,50 ppr
Ahb. Geelbuikastrilde	12,50 ppr
Corastrilde	30,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Binzastrilde	30,— ppr
Spitstaartamadines	30,— ppr
Maskeramadines	60,— ppr
Kanarie mannen	12,50 pst
Diamantduifjes	18,— ppr
Zebra duifjes	20,— ppr
Rotsduifjes	20,— ppr
St. Helenafazantjes	15,— ppr
Blauwfazantjes	7,50 ppr
Angola Blauwfazantjes	15,— ppr
Blauwkopfazantjes	22,50 ppr
Napoleons	3,50 ppr
Zilverbekjes	3,50 ppr
Goudmussen	6,— ppr
Arg. Wilde Kanarie	25,— ppr
Edelzangers	8,— ppr
Mozambiquezangers	8,— ppr
Japanse Meeuwjes	5,— ppr
Oranjekaakjes	6,— ppr
Goudbuikjes	8,— ppr
Rijstvogels	6,— ppr
Witte Rijstvogels	30,— ppr
Beardvogeltjes	22,50 ppr
Brillevogeltjes	20,— ppr
Dominicaanse wida's	12,50 ppr
Paradijs wida's	17,50 ppr
Oranjewevers	8,— ppr
Citroenwevers	8,— ppr
Dottergela wevers	8,— ppr
Klarinetvogels	45,— pst
Groenskardinaal	32,50 pst
Roodkuifkardinaal	17,50 pst
Witte kwartels	25,— ppr
Dwergkwartels	10,— ppr
Zilverkwartels	35,— ppr
Verginische Boomkwartels	30,— ppr
Kuifkwartels	35,— ppr
Middel Beo	60,— pst
Pruimkopparkiet	35,— ppr
Tamme papegaai	135,— pst
Halsbandparkiet	18,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Lutino	9,— ppr
Albino	9,— ppr
Deens bonte	9,— ppr
Valkparkieten	25,— ppr
Muisparkieten	30,— ppr

1 paar Napoleons
1 paar Oranjekaakjes
1 paar Blauwfazantjes
1 paar Ekstertjes
1 paar Tijgervinkjes

} samen f 21,—

*e Maandags gesloten. *e Zondags van 9-2 u. geopend.
Verzendingen onder rembours.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijksstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

Bouw zelf een solide, decoratieve

VOGELVREUGD KAMER- (OF BALCON) VOLIÈRE

Aluminium veredelde buis 20 mm vierkant. 5 modellen. Prijzen vanaf f 124,—, geheel compleet. Vraag folder, kamervolières. S.v.p. postzegel voor toezending inluiten. REFLECTA, Straelseweg 399, VENLO.

VOGELNETTEN! De originele ongeëvenaarde onzichtbare Japanse vogelnetten 3 x 2,10 m f 18,25 franco; 4,5 x 2,10 m f 22,50 franco; 6 x 2,10 m f 25,— franco; 9 x 2,10 m f 30,— franco.

De beroemde Belgische automatische vogelvangkooi, vangt onbeperkt met lokkooi f 15,— franco 3 stuks f 40,—.

Klepkoeken 2 kleps met lokkooi f 15,— franco; 3 stuks f 40,—.

Doorloopvangkooien voor het vangen van ratten, katten, bunzings enz. f 35,— franco; 3 stuks f 100,—.

Schrijf of bel:

DIVOZA, Bosweg 18-19, Leek, telefoon (05945) 21 45.

1. **T.K.S. Transistor Volièrebeveiliging** (lichtnet) tegen katten, enz. Prijs f 95,— franco hula + f 0,85 per volière voor draad en isolatoren (frontlengte en aantal vluchten opgeven).

2. **Antiworm F** voor grote parkieten, **Gervit W** (vitaminepreparaat) en **Nieuw Elmeran** voor voll. ontmetting vernietigt ook wormeieren.

W. H. SCHIPPERS, Metelerskampweg 16, Leuvenheim, post Brummen, tel. (05756) 16 72.

Op 7, 8 en 9 november 1968 organiseert de Friese Volière Vereniging **NATUURZANG** te Leeuwarden een **GROTE NATIONALE TENTOONSTELLING** wederom in de Beurs, bekend om zijn prachtige accommodatie. Zie in naar Nederlands grootste **NATIONALE TENTOONSTELLING**, vorig jaar meer dan 1100 inzendingen. **VELE PRIJZEN**. Vraag programma's bij:

A. v. d. Noord, Molenpad 14, Leeuwarden, telefoon (05100) 2 56 25.

De redactie-commissie van de afdeling **WOERDEN** en omstreken, wil gaarne in contact treden met afdelingen, welke ook een clubblad uitgeven.

Gaarne bericht aan de red.-secre.:

JOH. WESTERHUIS, Dorpsstraat 143, Harmelen (U.)

Wij hebben regelmatig in voorraad:
DUIZENDE TROPISCHE VOGELS

handtamme papegaaien

grote en kleine parkieten

diverse agaporniden

astrilden, amadines en kwartels

Bezoekt ons bedrijf, geopend v. 10-19 u.

Maandags gesloten.

Handelaren en Ver. vraagt prijslijst!

Vogelhandel 't Holthoes
ZUTPHENSEWEG - LOCHEM